ชื่อเรื่อง	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น เรื่อง รูปแบบโปรแกรมโครงสร้าง สำหรับนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2/2 โดยใช้เอกสารประกอบการสอน
ผู้จัดทำ	นายทวี ไพกุมภัณฑ์ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ สังกัด วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่

บทคัดย่อ

จุดมุ่งหมายของการศึกษา

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการสอนวิชา 3204-2007 วิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น เรื่อง รูปแบบโปรแกรมโครงสร้าง ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80

2. เพื่อศึกษาการพัฒนาดารเรียนรู้ของนักเรียนจากคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนทดสอบหลังเรียนวิชา 3204-2007 การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น เรื่องรูปแบบโปรแกรมโครงสร้าง ที่สอนโดยใช้เอกสารประกอบการสอน

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อเอกสารประกอบการสอน3204-2007 การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น เรื่องรูปแบบโปรแกรมโครงสร้าง

วิธีการดำเนินการ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียน ปวส. ชั้นปีที่ 2/2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน 25 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างเจาะจง .

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ ข้อสอบก่อนเรียน-หลังเรียน แบบสอบถามเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการ 2 ด้าน คือ ด้านคุณภาพของผลงาน และด้านประโยชน์ของผลงานทางวิชาการซึ่งเป็นแบบกำหนดค่าน้ำหนักคำตอบ ได้แก่ 5 หมายถึงระดับมากที่สุด 4 หมายถึง ระดับมาก 3 หมายถึง ระดับปานกลาง 2 หมายถึง ระดับน้อย 1 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการสอน E1/E2 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ก่อน- หลัง การใช้เอกสารประกอบการสอนวิชา 3204-2007 การเขียนโปรแกรมมาตรฐานปิด และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อเอกสารประกอบการสอนวิชาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และระดับความพึงพอใจของนักเรียน

ชื่อเรื่อง การเรียนรู้วาดภาพระบายสี โดยใช้บทเรียนสื่อประสม

ผู้ศึกษาค้นคว้า นางสาวจุฑาทิพย์ ฝั้นแบน

ระยะเวลาการทำวิจัย วันที่ 21 เดือน ตุลาคม ปี 2562 – วันที่ 29 กุมภาพันธ์ ปี 2562

บทคัดย่อ

การจัดกิจกรรมการเรียนวาดภาพระบายสีโดยใช้บทเรียนสื่อประสมเป็นสื่อในการเรียนรู้ที่มีผลต่อการพัฒนากิจกรรมการเรียนวาดภาพระบายสีของนักเรียน บทเรียนสื่อประสมถือว่าเป็นนวัตกรรมใหม่ที่นำมาใช้กับผู้เรียนวาดภาพระบายสี โดยการนำสื่อหลายอย่างต่างชนิดหลายแบบมาใช้เป็นสิ่งเร้าให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการเรียนรู้ที่แปลกใหม่ สนใจที่จะเรียนรู้มากขึ้น การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนวาดภาพระบายสีโดยใช้บทเรียนสื่อประสมที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนสื่อประสม เพื่อประเมินทักษะการวาดภาพระบายสีโดยใช้บทเรียนสื่อประสม เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้บทเรียนสื่อประสม กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นปวช.1 สาขาวิจิตรศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 7 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้มี 4 ชนิด คือ บทเรียนสื่อประสมจำนวน 12 ชุด แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบประเมินทักษะปฏิบัติการวาดภาพระบายสีของนักเรียน และแบบวัดความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนวาดภาพระบายสีโดยใช้บทเรียนสื่อประสม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ

ผลการศึกษาค้นคว้าปรากฏดังนี้

1. นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้ด้วยบทเรียนสื่อประสม มีคะแนนทักษะการวาดภาพระบายสีเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 92.30 คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 84.30 และมีคะแนนความพึงพอใจในการเรียนด้วยสื่อประสมเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 98.23 ของคะแนนเต็ม

2. บทเรียนสื่อประสมประสม มีประสิทธิภาพเท่ากับ 89.86/88.88 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80

3. ดัชนีประสิทธิผลของบทเรียนสื่อประสม มีค่าเท่ากับ 0.6796 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนคิดเป็นร้อยละ 67.96

4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยบทเรียนสื่อประสม เรื่อง การวาดภาพระบายสี โดยเฉลี่ยรวมเท่ากับ 39.29 อยู่ในระดับมากที่สุด และรายข้ออยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ

โดยสรุป การพัฒนาการสอนวาดภาพระบายสีโดยใช้บทเรียนสื่อประสมนักเรียนชั้นปวช.1สาขาวิจิตรศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ ส่งผลให้ผู้เรียนมีความก้าวหน้าด้านทักษะปฏิบัติและความรู้ในการเรียนเพิ่มขึ้น จึงควรนำบทเรียนสื่อประสมนี้ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนต่อไป และสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับวิชาอื่น ๆ ได้

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านสัทอักษรจีนของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการเลขานุการ แผนกวิชาการเลขานุการ โดยใช้แบบฝึก

ชื่อผู้วิจัย -

สถานที่วิจัย วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่

ปีที่วิจัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

การค้นคว้าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเพื่อการพัฒนาทักษะการอ่านสัทอักษรจีนของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการเลขานุการ แผนกวิชาการเลขานุการ โดยใช้แบบฝึก ที่มีปัญหาการอ่านสัทอักษรจีน 6 คนแล้วนำมาหาค่าร้อยละ

ผลการศึกษาพบว่า

คนที่ 1	พบว่า มีคะแนนก่อนเรียน 15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 30
	พบว่า มีคะแนนหลังเรียน 32 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 64
คนที่ 2	พบว่า มีคะแนนก่อนเรียน 11 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 22
	พบว่า มีคะแนนหลังเรียน 25 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 50
คนที่ 3	พบว่า มีคะแนนก่อนเรียน 10 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 20
	พบว่า มีคะแนนหลังเรียน 27 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 54
คนที่ 4	พบว่า มีคะแนนก่อนเรียน 8 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 16
	พบว่า มีคะแนนหลังเรียน 25 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 50
คนที่ 5	พบว่า มีคะแนนก่อนเรียน 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 40
	พบว่า มีคะแนนหลังเรียน 35 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 70
คนที่ 6	พบว่า มีคะแนนก่อนเรียน 8 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 16
	พบว่า มีคะแนนหลังเรียน 25 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 50

ชื่องานวิจัย การศึกษาความพึงพอใจต่อการให้บริการวิชาชีพของนักศึกษา สาขาวิชาการบัญชี ระดับ ปวช.3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

ชื่อผู้วิจัย นางเกศอรชญาณ์ คงอิว

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการให้บริการวิชาชีพของนักศึกษา สาขาวิชาการบัญชี ระดับ ปวช.3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการให้บริการวิชาชีพของนักเรียน สาขาวิชาการบัญชี ระดับ ปวช.3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 เพื่อรวบรวมข้อมูลสำหรับการแก้ปัญหา และการพัฒนาโครงการวิชาชีพในครั้งต่อๆไป จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 27 คน โดยใช้เครื่องมือคือ แบบสอบถามเพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการให้บริการวิชาชีพของนักศึกษาฯ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย ส่วนใหญ่ มีอายุ 45 – 54 ปี ส่วนใหญ่มีอาชีพ ค้าขาย ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษา ประถมศึกษา จากการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการให้บริการวิชาชีพของนักศึกษาฯ ของผู้ตอบแบบสอบถาม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ด้านที่มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด คือ ด้านผู้สอนแต่งกายสุภาพเรียบร้อย รองลงมา คือ ด้านผู้สอนมีความสุภาพ อ่อนน้อมถ่อมตน มีอัธยาศัย ด้านผู้สอนมีความกระตือรือร้น และเต็มใจในการสอน และด้านเป็นโครงการที่ดี มีประโยชน์ ควรจัดให้มีในครั้งต่อๆไป ตามลำดับ

เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโภชนบำบัด ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปวส.2 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ชื่อผู้วิจัย โสพิศ คำลือ

ตำแหน่งปัจจุบัน ครู

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโภชนบำบัดของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษา ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ระดับชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ จำนวน 22 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้นระกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สาขางานอาหารและโภชนาการ จำนวน 22 คน การกำหนดกลุ่มตัวอย่างไม่อาศัยความน่าจะเป็นโดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (บุญชม ศรีสะอาด. 2545) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสังเกตพฤติกรรม และสมุดวัดผลสัมฤทธิ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าร้อยละ สรุปผลการวิจัย

พบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนคิดเป็นร้อยละ 100 สอดคล้องกับข้อมูลจากแบบสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษามีพฤติกรรมทั้ง 3 ด้านดีขึ้น ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้

ชื่อเรื่อง พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีภาษีอากร เรื่องภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ชื่อผู้วิจัย นางประภาภรณ์ ธะนะวงค์

หน่วยงานที่ทำวิจัย วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่

หน่วยงานที่สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ปีที่ทำการวิจัย 2562

บทคัดย่อ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชาการบัญชีภาษีอากร เรื่องภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ระดับ ปวส/ 2 สาขาวิชาการบัญชี ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ในรายวิชากาสอบบัญชี เรื่อง การวางแผนงานสอบบัญชี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปี 2/4 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ จำนวน 37 คน เครื่องมือที่ใช้ประเมิน คือ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน และแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าแจกแจง t – test แบบ Dependent Samples

ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีภาษีอากร เรื่องภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปี 2 ห้อง 4 สาขาวิชาการบัญชี โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ก่อนและหลังเรียนมีความแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่าค่าเฉลี่ยหลังเรียนที่นักเรียนทำแบบทดสอบมีผลการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยเรื่อง การสร้างสื่อการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานการเขียนโปรแกรม ด้วยโปรแกรม Google Site
The creation of teaching and learning basic course programming With the Google Site program

ผู้วิจัย กิตติธัช ตันมา
สถานศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่

ปีที่ทำวิจัย 2562

บทคัดย่อ

ระบบการเรียนการสอนแบบ e-Learning ถือว่าเป็นความทันสมัยและนวัตกรรมอย่างหนึ่งในกระบวนการศึกษาไทย ซึ่งเชื่อว่าผู้เรียนที่แสวงหาความรู้ด้วยตนเองซึ่งจะเกิดการเรียนรู้ที่ลึกซึ้งกว่าการ เรียนโดยได้รับการถ่ายทอดจากผู้สอนเพียงฝ่ายเดียว แต่ก็ยังพบปัญหาว่าการเรียนผ่าน e-Learning อย่างเดียวนั้นมีอุปสรรคสำคัญคือ "ความจำเป็นของศึกษาอีเลิร์นนิ่งที่ต้องมีระเบียบวินัยมากกว่านักศึกษา แบบในห้องเรียน" (ศรีศักดิ์,2551) ซึ่งอาจจะยังไม่เหมาะกับระดับปริญญาตรี แต่อาจจะเหมาะกับระดับบัณฑิตศึกษาซึ่งการเรียนในระดับนี้ถือเป็นระดับการศึกษาที่มีความเป็นอิสระและมีความคล่องตัวกว่า(กาญจนา,2548) เพราะไม่สามารถตอบสนองด้านปฏิสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างผู้เรียนและผู้สอนได้อย่างเต็มที่ จึงได้มีการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานขึ้น เรียกว่า "Blended Learning" อันเป็นการผสมผสานวิธีการที่หลากหลายเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยการสอนในชั้นเรียนร่วมกับการสอนผ่านเครือข่ายเชื่อว่าการเรียนในรูปแบบผสมผสานนี้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด (ไชยรัตน์ ,2551; เชษฐา, 2552;Thorne,2003)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่าการนำเอาบทเรียนออนไลน์มาเป็นสื่อการสอนจะทำให้เกิดการเรียนรู้ตามความสามารถของผู้เรียนโดยไม่ต้องรอหรือเร่งให้ทันเพื่อนและถ้าผู้เรียนไม่เข้าใจในส่วนใด ของบทเรียนก็สามารถกลับไปเรียนซ้ำได้ซึ่งในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นครูที่สอนทราบดีว่าในการเรียนการสอนในห้องเรียนขนาดใหญ่ที่มีผู้เรียนจำนวนมากจึงเป็นการยากที่จะให้ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ทันกันโดยเฉพาะเนื้อหาวิชาเป็นทฤษฎี จะมีปัญหาในการเรียนเนื่องจากทำความเข้าใจได้ยากต้องอาศัยการจินตนาการสูงจากเหตุผลที่กล่าวมาจึงทำให้ผู้วิจัยสนใจสร้างและพัฒนาบทเรียนออนไลน์วิชาพื้นฐานการเขียนโปรแกรม ทุก2 หน่วยการเรียน ขึ้นมาเพื่อเป็นการแก้ปัญหาดังที่กล่าวมาข้างต้น ซึ่งได้ให้ทำการสำรวจความพึงพอใจจากนักเรียนวิทยาวิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ ชั้นปวช.2 ซึ่งมีผลการประเมินดังนี้

จากการประเมินของนักเรียนทางด้านเนื้อหา ประเมินว่ามีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อตามรายการประเมินด้านเนื้อหามีความเห็นวาคุณภาพด้านเนื้อหาดังนี้ คือ ความน่าสนใจในการดำเนินเรื่อง ($\bar{x}$ = 5.00) และรองลงมา ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอเนื้อหา และ ความชัดเจนในการอธิบายเนื้อหาของหัวข้อ($\bar{x}$ = 4.67) ส่วนคุณภาพด้านเนื้อหาที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ความถูกต้องของ

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา 20401-2101 การวาดภาพแฟชั่น 1 เรื่องการวาดเสื้อผ้าประกอบโครงร่างหุ่นของนักเรียนระดับชั้น ปวช. 1 สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอโดยใช้การเรียนสอนแบบสาธิต ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

ชื่อผู้วิจัย : นางสาวศุภมาส ญาณทัศนาการ

หน่วยงานที่ทำวิจัย : วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่

สังกัด : สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ปีที่ทำวิจัย : ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา 20401-2101 การวาดภาพแฟชั่น 1 เรื่องการวาดเสื้อผ้าประกอบโครงร่างหุ่น ของนักเรียน ระดับชั้น ปวช. 1 สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอโดยใช้การเรียนสอนแบบสาธิต และ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่นักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ ที่เรียนรายวิชา 20401-2101 การวาดภาพแฟชั่น 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีศึกษาแพร่ จำนวน 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่การจัดการเรียนการสอนแบบสาธิต ที่เรียนรายวิชา 20401-2101 การวาดภาพแฟชั่น 1 เรื่องการวาดเสื้อผ้าประกอบโครงร่างหุ่น และแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล โดย วิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นคะแนนแบบทดสอบ ด้วย ค่าเฉลี่ย และค่า เบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยการทดสอบค่า t-test หาค่าร้อยละดัชนีประสิทธิผลหรือความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ก่อนจัดการเรียนเรื่องการวิเคราะห์ลักษณะภาพลักษณ์ของบุคคลของนักเรียน โดยใช้การเรียนสอนแบบสาธิต พบว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 5.1 (S.D. = 0.737) และคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 8.9 (S.D. = 0.875) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนและก่อนเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
2. ค่าร้อยละดัชนีประสิทธิผลหรือความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนเท่ากับ 0.7755 หรือร้อยละ 77.55

ชื่อเรื่อง : **การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการใช้เอกสารประกอบการสอน วิชาเคมีอาหาร รหัสวิชา 3404-2103 เรื่อง การวิเคราะห์สารอาหารบางชนิด ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส. 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ**

ชื่อผู้วิจัย : **ว่าที่ ร.อ.สุรศักดิ์ จันทรานิมิตร**

ปี พ.ศ. : **ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมีอาหาร รหัสวิชา 3404-2103 เรื่อง การวิเคราะห์สารอาหารบางชนิด ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส. 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ โดยการใช้เอกสารประกอบการสอน 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียน วิชาเคมีอาหาร รหัสวิชา 3404-2103 เรื่อง การวิเคราะห์สารอาหารบางชนิด ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส. 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ โดยการใช้เอกสารประกอบการสอน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ จำนวน 25 คน ที่ได้จากประชากร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เอกสารประกอบการสอน และแบบทดสอบก่อน-หลังเรียน วิชาเคมีอาหาร รหัสวิชา 3404-2103 เรื่อง การวิเคราะห์สารอาหารบางชนิด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการทดสอบค่า t

ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมีอาหาร รหัสวิชา 3404-2103 เรื่อง การวิเคราะห์สารอาหารบางชนิด ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส. 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ โดยการใช้เอกสารประกอบการสอน พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 6.00 (SD = 1.68) และผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 11.28 (SD = 2.23)

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนวิชาเคมีอาหาร รหัสวิชา 3404-2103 เรื่อง การวิเคราะห์สารอาหารบางชนิด ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส. 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ โดยการใช้เอกสารประกอบการสอน พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา 3216-2006 หลักการติดต่อสื่อสาร เรื่อง การพิมพ์จดหมายธุรกิจไทยแบบต่างประเทศ ของนักศึกษาชั้นปวส. 1 แผนกวิชา การจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ โดยใช้แบบฝึกทักษะ

ชื่อผู้วิจัย : นางปิยะพันธุ์ ตันมา

ปี พ.ศ. : 2562 (2/2562)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา 3216-2006 หลักการติดต่อสื่อสาร เรื่อง การพิมพ์จดหมายธุรกิจไทยแบบต่างประเทศ ของนักศึกษาชั้น ปวส. 1 แผนกวิชาการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ โดยใช้แบบฝึกทักษะ

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนวิชา 3216-2006 หลักการติดต่อสื่อสาร เรื่อง การพิมพ์จดหมายธุรกิจไทยแบบต่างประเทศ ของนักศึกษาชั้น ปวส. 1 แผนกวิชาการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ โดยใช้แบบฝึกทักษะ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสอบถามวิชา 3216-2006 หลักการติดต่อสื่อสาร เรื่อง การพิมพ์จดหมายธุรกิจไทยแบบต่างประเทศ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา 3216-2006 หลักการติดต่อสื่อสาร เรื่อง การพิมพ์จดหมายธุรกิจไทยแบบต่างประเทศ ของนักเรียนชั้นปวส. 1 แผนกวิชาการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ โดยใช้แบบฝึกทักษะ. พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 64.90 (S.D. = 9.33) ส่วนผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 81.80 (S.D. = 8.47)

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนหลังหลังเรียนวิชา 3216-2006 หลักการติดต่อสื่อสาร เรื่อง การพิมพ์จดหมายธุรกิจไทยแบบต่างประเทศ ของนักเรียนชั้นปวส. 1 แผนกวิชาการจัดการสำนักงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ โดยใช้แบบฝึกทักษะ พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทคัดย่อ

งานวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนดีขึ้นของนักเรียนระดับ ปวช.2 สาขาวิชาการตลาด ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกต การสัมภาษณ์ ข้อมูลด้านการเรียนของแต่ละวิชา และการตอบแบบสอบถามจากนักเรียน การใช้แรงจูงใจเสริมแรงโดยให้คำชมเชยแก่นักเรียน รวมทั้งดูแลด้านการเรียนให้มีความรับผิดชอบ สนใจเรียน และติดตามจากผู้ปกครอง คุณครูที่เข้าสอนแต่ละวิชา ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการมาเรียนและการเรียนมากขึ้น มีความเอาใจใส่ต่อการเรียน รับผิดชอบและสนใจเรียนมากขึ้น ทำให้บรรยากาศการเรียนภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีความตั้งใจเรียนมากขึ้น มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่ขาดเรียนหรือมาสาย ทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานตรงกำหนดเวลา รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความเต็มใจ

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง การเข้าห้องเรียนสายของนักเรียนระดับชั้น ปวช.1แผนกอาหารและโภชนาการ ที่เรียนวิชางานศิลปะประดิษฐ์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่

ชื่อผู้เขียน นางสาวรสสุคนธ์ ปินตา ตำแหน่ง ครูพิเศษ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ศึกษาพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนสาย สาเหตุที่ทำให้เข้าเรียนสาย แนวทางในการแก้ไขและป้องกันการเข้าเรียนสายของนักเรียนระดับชั้นปวช.1แผนกอาหารและโภชนาการ ที่เรียนวิชางานศิลปะประดิษฐ์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชา งานประดิษฐ์จากวัสดุเหลือใช้ โรงเรียนโยธินบูรณะระดับชั้นปวช.1แผนกอาหารและโภชนาการ ที่เรียนวิชางานศิลปะประดิษฐ์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ จำนวน 34 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า ผลการสอบถามการเข้าเรียนสายของนักเรียนระดับชั้นปวช.1แผนกอาหารและโภชนาการ ที่เรียนวิชางานศิลปะประดิษฐ์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ ที่ได้ทำแบบสอบถามโดยสรุป ดังนี้

จากการสำรวจประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 34 คน เพศของพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียน นักเรียนชายทั้งหมด 8 คนคิดเป็นร้อยละ 23.52 คน และมีนักเรียนหญิงทั้งหมด 26 คนคิดเป็นร้อยละ 76.47 ของจำนวนนักศึกษาทั้งหมด , จำนวนนักศึกษาที่มีพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนสาย พบว่า ส่วนใหญ่ไม่มีนักศึกษามีพฤติกรรมเข้าชั้นเรียนสายจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 64.70รองลงมา มีพฤติกรรมเข้าชั้นเรียนสายจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 35.29 , ช่วงเวลาของนักศึกษาที่มีพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนสาย พบว่า ส่วนใหญ่นักเรียนมีพฤติกรรมเข้าชั้นเรียนสาย หลังจากการเรียนการสอนเริ่มขึ้นจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ100 ของ จำนวนนักศึกษาทั้งหมด , ระยะเวลาของนักศึกษาที่มีพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนสาย พบว่า ส่วนใหญ่มาเกินเวลาเข้าชั้นเรียนตั้งแต่ 10 นาทีขึ้นไป จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 66.66 รองลงมา มาเกินเวลาเข้าชั้นเรียนตั้งแต่ 5-10 นาที จำนวน 4 คนคิดเป็นร้อยละ 33.33 ของจำนวนนักศึกษาทั้งหมด , พฤติกรรมเมื่อเข้าชั้นเรียนสาย พบว่า ส่วนใหญ่ ตั้งใจเรียน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 66.66 รองลงมา ชวนเพื่อนคุยจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 ของจำนวนนักศึกษาทั้งหมด , แสดงผลกระทบจากการมีพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนสาย ส่วนใหญ่โดนหักคะแนนจิตพิสัย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อย 100 ของจำนวนนักศึกษาทั้งหมด , การปรับปรุงตัวในการเข้าชั้นเรียนสาย พบว่า ส่วนใหญ่ปรับปรุงตนเอง จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนนักศึกษาทั้งหมด , สาเหตุการเข้าชั้นเรียนสาย พบว่า ส่วนใหญ่รับประทานอาหารกลางวัน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาแวะคุยกับเพื่อน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมาเข้าห้องน้ำ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 16.66 ของจำนวนนักศึกษาทั้งหมด

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ครูควรให้ระยะเวลามากกว่านี้

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การแก้ปัญหาการขาดทักษะการการแก้ปัญหาการขาดทักษะการบันทึกบัญชีเกี่ยวกับทุนของบริษัทจำกัดของนักเรียนชั้นปวส. 1/3 แผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ โดยการใช้แบบฝึกทักษะปฏิบัติ

ชื่อผู้วิจัย : นายจรัญ ตันมา

ปี พ.ศ. : 2562 (2/2562)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา 3201-2002 การบัญชีชั้นกลาง 2 เรื่อง การแก้ปัญหาการขาดทักษะการบันทึกบัญชีเกี่ยวกับหนี้สิน ของนักเรียนชั้นปวส.1/3 แผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ โดยการใช้แบบฝึกทักษะปฏิบัติ

2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียน วิชา 3201-2002 การบัญชีชั้นกลาง 2 การแก้ปัญหาการขาดทักษะการบันทึกบัญชีเกี่ยวกับหนี้สิน ของนักเรียนชั้น ปวส. 1/3 แผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ โดยการใช้แบบฝึกทักษะปฏิบัติ

- กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่นักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1/3 แผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ จำนวน 34 คน
- เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบฝึกทักษะเรื่องหนี้สิน วิชา 3201-2002 การบัญชีชั้นกลาง 2 และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา 3201-2002 การบัญชีชั้นกลาง 2 เรื่อง การแก้ปัญหาการขาดทักษะการบันทึกบัญชีเกี่ยวกับหนี้สินของนักเรียนชั้นปวส. 1/3 แผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ โดยการใช้แบบฝึกทักษะปฏิบัติ พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 6.56

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนวิชา วิชา 3201-2002 การบัญชีชั้นกลาง 2 เรื่อง การแก้ปัญหาการขาดทักษะการบันทึกบัญชีเกี่ยวกับหนี้สินของนักเรียนชั้นปวส. 2/3 แผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ โดยการใช้แบบฝึกทักษะปฏิบัติ พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียน (16.08) สูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน (6.56) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ชื่อเรื่อง การแก้ปัญหาการใช้สูตรและฟังก์ชั่นในโปรแกรม Excel ไม่ถูกต้องของนักศึกษา ชั้น ปวส.1 สาขาวิชาการบัญชี

ชื่อผู้วิจัย นายสุเทพ ชำนาญ

หน่วยงานที่ทำวิจัย วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่

สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ปีที่ทำวิจัย 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียน วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ รหัส 3001-2001 เรื่องการแก้ปัญหาการใช้สูตรและฟังก์ชั่นในโปรแกรม Excel ไม่ถูกต้องของนักศึกษา ชั้น ปวส.1 สาขาวิชาการบัญชี ให้สูงกว่าเกณฑ์ โดยใช้วิธีการสอนแบบเน้นกระบวนการคิด

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือนักศึกษา ชั้น ปวส.1 แผนกวิชาการบัญชี จำนวน 35 คน ที่เรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ รหัส 3001-2001 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่

1. วิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ (Cooperative Learning Model) โดยการจับคู่ตรวจสอบ (Pairs Check)
2. เอกสารประกอบการสอนเรื่องการใช้สูตรและฟังก์ชั่นในโปรแกรม Excel
3. แบบฝึกหัดเรื่องการใช้สูตรและฟังก์ชั่นในโปรแกรม Excel
4. แบบทดสอบการใช้สูตรและฟังก์ชั่นในโปรแกรม Excel จำนวน 2 ชุด
5. แบบประเมินการใช้สูตรและฟังก์ชั่นในโปรแกรม Excel
6. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบจับคู่ตรวจสอบ

การวิเคราะห์ข้อมูลผลการวิจัยพบว่า

ในการทดสอบการใช้สูตรและฟังก์ชั่นในโปรแกรม Excel ครั้งที่ 1 นักศึกษามีผลการประเมินในระดับดี จำนวน 10 คน ร้อยละ 28.60 ระดับพอใช้ จำนวน 14 คน ร้อยละ 40.04 และระดับ ต้องปรับปรุง 11 คน ร้อยละ 31.46

ในการทดสอบการใช้สูตรและฟังก์ชั่นในโปรแกรม Excel ครั้งที่ 2 นักศึกษามีผลการประเมินในระดับดี จำนวน 22 คน ร้อยละ 62.92 ระดับพอใช้ จำนวน 9 คน ร้อยละ 25.74 และระดับต้องปรับปรุง 4 คน ร้อยละ 11.44

ชื่อเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) รายวิชาหลักการจัดการ (3200- 1002) เรื่อง การประยุกต์ใช้หลักการจัดการ ที่สอนโดย การจัดการเรียนการสอนวิธีกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน

ชื่อผู้วิจัย นางสุทินา แสนบ่อ

หน่วยงานที่ทำวิจัย วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่

สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ปีที่ทำวิจัย 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ1.การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาหลักการจัดการ (3200- 1002) เรื่อง การประยุกต์ใช้หลักการจัดการ ของนักศึกษา ระดับชั้น ปวส. ที่สอนโดยใช้วิธีกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน 2.เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลหรือความก้าวหน้าทางการเรียน ของนักศึกษาเรื่องอ รายวิชา 3200-1002 หลักการจัดการ 3. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการสอนวิธีกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปวส. 1 ห้อง 3 สาขาวิชาการบัญชี ที่เรียนรายวิชา 3200-1002 หลักการจัดการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

เครื่องมือวิจัยได้แก่ แบบฝึกหัดเสริม เรื่องการประยุกต์ใช้หลักการจัดการ แบบทดสอบก่อนเรียนหลังเรียน แบบสอบถามความคิดเห็น/ความพึงพอใจของนักศึกษาเกี่ยวกับการสอนโดยใช้วิธีกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่องการประยุกต์ใช้หลักการจัดการ การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล ด้วยค่าเฉลี่ย($\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1.ก่อนจัดการเรียนการสอนเรื่องการประยุกต์ใช้หลักการจัดการ โดยใช้วิธีการสอนแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบ ก่อนเรียน เท่ากับ 7.76 นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยหลังจากใช้การสอนโดยใช้วิธีกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน 13.97 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ91.50

2. ค่าดัชนีประสิทธิผลหรือความก้าวหน้าทางการเรียนเท่ากับ 0.532 นักศึกษามีความก้าวหน้าทางการเรียน ร้อยละ 53.20

ชื่อเรื่อง : การสำรวจการเข้าเรียนสายของนักเรียนระดับชั้น ปวส.2/1 สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
รายวิชา การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปบนอุปกรณ์พกพา รหัสวิชา 3204-2107
ปี พ.ศ. : 2562
ชื่อผู้วิจัย : นายพรชัย สว่างทิศ

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อแก้ไขปัญหาการเข้าชั้นเรียนให้ตรงต่อเวลา ของนักศึกษาระดับชั้น ปวช.2 สาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ที่เรียนวิชาการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปบนอุปกรณ์พกพา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบบันทึกคะแนนพฤติกรรมนักศึกษารายบุคคล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของแบบสอบถามโดยการคำนวณหาค่าทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS/PC+ (StatisticalPackage for Social Science/Personal Computer Plus)

ผลการวิจัย

ผลการการวิจัยพบว่า โดยรวมนักศึกษาที่มีผลการเรียนในระดับ B – A ที่มีความสัมพันธ์กับคะแนนความรับผิดชอบต่อเวลาที่ระดับคะแนน 8 – 10 มีจำนวน 8 คน และนักศึกษาที่มีผลการเรียนในระดับ B – A ที่ไม่มีความสัมพันธ์กับคะแนนความรับผิดชอบต่อเวลา ไม่มี ส่วนนักศึกษาที่มีผลการเรียนในระดับ C – C+ ที่มีความสัมพันธ์กับคะแนนความรับผิดชอบต่อเวลาที่ระดับคะแนน 3 – 7 มีจำนวน 6 คน และนักศึกษาที่มีผลการเรียนในระดับ C – C+ ที่ไม่มีความสัมพันธ์กับคะแนนความรับผิดชอบต่อเวลา มีจำนวน 2 คน และมีนักศึกษาที่มีผลการเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 2 คน โดยมีคะแนน 0 – 2 คะแนน มีความสอดคล้อง สวัสดิ์ ปทุมราช (ม.ป.ป.: 2 อ้างถึงใน สุรจิต คำมะสอน 2548: 27)ได้ให้คำจำกัดความการตรงต่อเวลาหมายถึง การปฏิบัติงานหรือกิจกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดให้เสร็จตามที่กำหนด เช่นนักเรียนทำแบบฝึกหัดส่งทันตามเวลาที่ครูกำหนดทุกครั้ง

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบและพัฒนาโปรแกรม เรื่องการกำหนดและวิเคราะห์ปัญหา ของนักศึกษา ปวส. 1/2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ที่สอนโดยใช้เอกสารประกอบการสอน

ชื่อผู้วิจัย นางนงนุช ไพกุมภัณฑ์

หน่วยงานที่ทำวิจัย วิทยาลัยอาชีวศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่

สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ปี พ.ศ. 2562

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนวิชาการออกแบบและพัฒนาโปรแกรม เรื่องการกำหนดและวิเคราะห์ปัญหาของนักศึกษา ปวส. 1/2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ที่สอนโดยใช้เอกสารประกอบการสอน

กลุ่มเป้าหมาย ที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1/2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ จำนวน 27 คนได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เอกสารประกอบการสอนวิชาการออกแบบและพัฒนาโปรแกรม เรื่องการกำหนดและวิเคราะห์ปัญหา แบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน เรื่องการกำหนดและวิเคราะห์ปัญหา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการทดสอบค่า t

ผลการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการออกแบบและพัฒนาโปรแกรม เรื่องการกำหนดและวิเคราะห์ปัญหาของนักศึกษา ปวส. 1/2 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 3.37 (S.D. = 1.18) ผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 7.74 (S.D. = 1.63) และพบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือ ในวิชา การขายเบื้องต้น ระหว่างเรียนผู้วิจัยให้นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน ประเมินการปฏิบัติการทดลองและการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน ทำแบบทดสอบย่อยในแต่ละหัวข้อ สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ นักศึกษาประเมินตนเองและเพื่อนในการทำงานเป็นกลุ่ม และทำสังคมมิติเกี่ยวกับการทำงานกลุ่มก่อนและหลังการเรียนแบบร่วมมือ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีคะแนนหลังเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 50 มีจำนวนเพิ่มขึ้นจาก 8 คนเป็น 29 คน แตกต่างจากคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีทักษะปฏิบัติการ ทักษะการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน และมีคะแนนทดสอบท้ายคาบเรียนที่เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง นักศึกษาส่วนใหญ่พอใจกับการสอนรูปแบบนี้ มีการช่วยเหลือกลุ่ม ความรับผิดชอบ การแสดงความคิดเห็น การรับฟังความคิดเห็นหลังการเรียนแบบร่วมมือโดยเฉลี่ยสูงขึ้นและนักศึกษามีความสัมพันธ์ภายในห้องเรียนเพิ่มขึ้น

ชื่อเรื่อง : **การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการแปรรูปอาหาร รหัสวิชา 3404-2006 เรื่อง การแปรรูปอาหารโดยการใช้สารเคมีในอาหาร ของ นักศึกษาระดับชั้น ปวส. 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ โดยการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน**

ชื่อผู้วิจัย : **ว่าที่ ร.อ.สุรศักดิ์ จันทรานิมิตร**

ปี พ.ศ. : **ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการแปรรูปอาหาร รหัสวิชา 3404-2006 เรื่อง การแปรรูปอาหารโดยการใช้สารเคมีในอาหาร ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส. 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ โดยการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียน วิชาการแปรรูปอาหาร รหัสวิชา 3404-2006 เรื่อง การแปรรูปอาหารโดยการใช้สารเคมีในอาหาร ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส. 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ โดยการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ จำนวน 28 คน ที่ได้จากประชากร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และแบบทดสอบก่อน-หลังเรียน วิชาการแปรรูปอาหาร รหัสวิชา 3404-2006 เรื่อง การแปรรูปอาหารโดยการใช้สารเคมีในอาหาร

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการทดสอบค่า t

ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการแปรรูปอาหาร รหัสวิชา 3404-2006 เรื่อง การแปรรูปอาหารโดยการใช้สารเคมีในอาหาร ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส. 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ โดยการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 6.61 (S.D. = 1.59) และผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 13.86 (S.D. = 1.84)

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนวิชาการแปรรูปอาหาร รหัสวิชา 3404-2006 เรื่อง การแปรรูปอาหารโดยการใช้สารเคมีในอาหาร ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส. 1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ โดยการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชื่อเรื่อง : การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการประชาสัมพันธ์เพื่อสำนักงาน โดยใช้วิธีการสอนแล้วสอบ ของนักศึกษา ระดับชั้น ปวส.1 สาขาวิชาการจัดการสำนักงาน
ชื่อผู้วิจัย : นายทัศนะ แคนโพธิ์
ปีการศึกษา : 2562

บทคัดย่อ

รายงานวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาการประชาสัมพันธ์เพื่อสำนักงาน โดยใช้วิธีการสอนแล้วสอบ ของนักศึกษา ระดับชั้น ปวส.1 สาขาวิชาการจัดการสำนักงาน ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยดำเนินการสอบตามเนื้อหาวิชาและกิจกรรมการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ พร้อมทั้งแจ้งให้นักศึกษาได้รับทราบล่วงหน้าเกี่ยวกับการสอบ เนื้อหาที่จะทำการสอบ เวลาที่จะสอบรับผิดชอบ พบว่า นักศึกษาที่เรียนใช้วิธีการสอนแล้วสอบ มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักศึกษาที่เรียนใช้วิธีการสอนแล้วสอบ มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 86 ไม่ผ่านเกณฑ์ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 14

ชื่อเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในรายวิชา 2201 2107 การบัญชีตั๋วเงิน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2/2 แผนกวิชาการบัญชี โดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ

ชื่อผู้วิจัย นางสาวปานทิพย์ เรียนทอง

หน่วยงานที่ทำวิจัย วิทยาลัยอาชีวะศึกษาแพร่

สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ปีที่ทำวิจัย 2/2562

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้เพื่อแก้ไขปัญหาทางการเรียนวิชาการบัญชีตั๋วเงินของนักเรียนระดับชั้น ปวช.2/2 สาขางานการบัญชี นักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ สาขาวิชาการบัญชี จำนวน 36 คน เพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนวิชาการบัญชีตั๋วเงินได้โดยไม่เกิดความเบื่อหน่าย ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามแบบฝึกปฏิบัติท้ายหน่วยเรียน และมีผลการทำแบบทดสอบได้ผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนด โดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือแก้ไขปัญหาจากการใช้กระบวนการกลุ่มเพื่อแก้ไขปัญหาการเรียนวิชาการบัญชีตั๋วเงินของนักเรียนระดับชั้นปวช.2/2 สาขาวิชาการบัญชี ซึ่งมีปัญหาในการเรียน ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย ไม่สนใจขณะทำการสอนทำให้ผู้เรียนไม่สามารถทำแบบฝึกปฏิบัติท้ายหน่วยเรียนได้ และส่งผลทำให้ไม่สามารถทำแบบทดสอบได้ ผลจากการทำแบบทดสอบหลังการใช้กระบวนการกลุ่มกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างแล้วปรากฏว่านักเรียนมีผลคะแนนการทำแบบทดสอบสูงขึ้น คิดเป็นค่าเฉลี่ย (x = 1.88) การใช้กระบวนการกลุ่มช่วยให้นักเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและช่วยเหลือกันระหว่างเพื่อนร่วมชั้นเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการแบ่งกลุ่มอย่างง่ายด้วยการจับฉลาก ซึ่งสมาชิกในกลุ่ม กลุ่มละ 6 คนมีความสามารถแตกต่างกัน นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูงกว่าเพื่อนสมาชิกในกลุ่มจะทำการช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อนกว่า การร่วมมือกันเพื่อช่วยแก้ไขปัญหาที่พบจากการทำแบบฝึกหัดท้ายหน่วยเรียน จะทำให้ผู้เรียนสามารถทำแบบทดสอบเมื่อเรียนจบเนื้อหาในบทเรียนได้ดีขึ้นกว่าการเรียนแบบบรรยายตามปกติ

บทคัดย่อ

ในปัจจุบันเทคโนโลยีก้าวหน้ามากขึ้นทำให้ผู้คนให้ความสนใจกันอย่างมากมาย ทำให้ส่งผลเสียต่อหลาย ๆ ด้าน ผู้จัดทำจึงคิดที่จะสำรวจความรู้เรื่องการคูณและการหารเลขฐาน โดยสุ่มตัวอย่างจากนักเรียนวิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ ระดับชั้น ปวช. 3 สาขางานการบัญชี จำนวน 42 คน ว่ามีความรู้ในเรื่องนี้มากน้อยเพียงใด มีเครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจ คือแบบทดสอบเรื่องการปรับปรุง เป็นแบบอัตนัยจำนวน 5 ข้อ และแบบปรนัยจำนวน 5 ข้อ แล้วนำมาเก็บรวบรวมข้อมูล ตรวจสอบความครบถ้วนจากแบบสอบถาม นำมาวิเคราะห์หาสถิติ ค่าเฉลี่ยและร้อยละ ซึ่งสามารถสรุปได้ว่านักเรียนของวิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ ระดับชั้น ปวช. 3 สาขางานการบัญชี มีความรู้เรื่องการปรับปรุงบัญชี ในระดับดีด้วยคะแนนเฉลี่ย 42.58 คะแนน

ธนิพนธ์ กุณวงศ์

2562

ชื่อเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ เรื่อง พฤติกรรมการทำงาน วิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์การ (3001-1001) ของนักศึกษา
ระดับชั้นปวส 1 การเลขานุการ โดยใช้แผนภูมิความคิด (Mind Mapping)

ชื่อผู้วิจัย นางกรองทอง ชะม้าย

หน่วยงานที่ทำวิจัย วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่

หน่วยงานที่สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ปีที่ทำการวิจัย 2562

บทคัดย่อ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เรื่อง พฤติกรรมการทำงาน วิชา การบริหารงานคุณภาพในองค์การ (3001-1001) ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส. 1 การเลขานุการโดยใช้แผนภูมิความคิด (Mind Mapping) วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ ในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ เรื่อง พฤติกรรมการทำงาน ก่อนและหลังการใช้แบบประเมิน แผนภูมิความคิด (Mind Mapping) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ กลุ่มนักศึกษาระดับ ปวส. 1 สาขาวิชาการเลขานุการ จำนวน 9 คน เครื่องมือที่ใช้ประเมิน คือ แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ เรื่อง พฤติกรรมการทำงาน ก่อนและหลังการใช้แบบประเมิน แผนภูมิความคิด (Mind Mapping) ของนักศึกษา พบว่า ผลสัมฤทธิ์หลังเรียน ($\overline{X}$ = 15.33) สูงกว่า ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน ($\overline{X}$ = 8.33)

ชื่องานวิจัย การศึกษาพฤติกรรมเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้านของนักเรียนระดับชั้นปวช.๑/๑ การโรงแรม

ชื่อผู้วิจัย นางสิริพร ประจญมาร

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนระดับชั้นปวช.๑/๑ การโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ ผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถามเพื่อศึกษาสาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้านของนักเรียนจำนวน ๑๕ ข้อ โดยให้นักเรียนเรียงลำดับสาเหตุการไม่ส่งงาน /การบ้านตามลำดับที่มากที่สุดจนถึงน้อยที่สุดจากลำดับ ๑ - ๑๕ และได้ทำการนำผลของแต่ละสาเหตุ มาหาค่า ร้อยละ แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์และหาข้อสรุปพร้อมทั้งนำเสนอในรูปของตารางประกอบคำบรรยาย เพื่อศึกษาพฤติกรรมของนักเรียนในเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้าน

ผลการศึกษาปรากฏว่า จากการศึกษาและวิเคราะห์แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมเรื่องการไม่ส่งงาน / การบ้าน นักเรียนระดับชั้นปวช.๑/๑ การโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่แสดงให้เห็นว่า สาเหตุของการไม่ส่งงาน / การบ้าน ลำดับที่ ๑ คือ การให้การบ้านมากเกินไป และครูอธิบายเร็วเกินไป โดยคิดจากนักเรียน ๓๕ คน ที่เลือกเป็นสาเหตุอันดับที่ ๑ จำนวน ๒๓ คน คิดเป็น ร้อยละ ๕๔.๗๔

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาการเรียนรู้ รายวิชา 3204-2006 การวิเคราะห์และออกแบบระบบ ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส. 2/1 สาขาวิชา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย เรื่องER Diagram (Entity Relationship Diagram)
ชื่อผู้วิจัย	นายดำรงค์ สุพล
หน่วยงานที่ทำวิจัย	วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่
หน่วยงานที่สังกัด	สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
ปีที่ทำการวิจัย	2/2562
แหล่งงบประมาณ	-

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ปวส. 2/1 แผนกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ รายวิชาการวิเคราะห์และออกแบบระบบ โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย เรื่องER Diagram (Entity Relationship Diagram) เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนและเพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อสื่อมัลติมีเดีย เรื่องER Diagram (Entity Relationship Diagram) กลุ่มเป้าหมาย ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษา ระดับ ปวส. 2/1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ประจำ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สื่อมัลติมีเดีย เรื่องER Diagram (Entity Relationship Diagram) แบบประเมินความพึงพอใจที่เกิดจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รายวิชา 3204-2006 การวิเคราะห์และออกแบบระบบ โดยใช้สื่อมัลติมีเดียร์ เรื่องER Diagram (Entity Relationship Diagram) วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องER Diagram (Entity Relationship Diagram) ก่อนและหลังการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย พบว่า ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อสื่อมัลติมีเดีย เรื่องER Diagram (Entity Relationship Diagram) พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อสื่อมัลติมีเดีย เรื่องER Diagram (Entity Relationship Diagram) ในภาพรวมในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีระดับความพึงพอใจในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับ ดังนี้ ด้านส่วนของเนื้อหา ด้านส่วนของโปรแกรม ด้านส่วนของตัวอักษร และด้านส่วนของเสียงและภาพประกอบ

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของการใช้วิธีการจัดการการเรียนรู้(Knowledge Management) รายวิชาการตลาดธุรกิจบริการ (3701-2005) ของนักศึกษาระดับ ปวส. 1 สาขาวิชา การโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่

ชื่อผู้วิจัย นางปาริชาต สุพล

วัน/เดือน/ปี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

วัตถุประสงค์ของการวิจัย พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของการใช้วิธีการจัดการการเรียนรู้ (Knowledge Management)รายวิชาการตลาดธุรกิจบริการ (3701-2005) ของนักศึกษาระดับ ปวส. 1 สาขาวิชา การโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ปีการศึกษา 2562 ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิงทดลอง แบบ Two Groups Pretest – Posttest Design โดยให้นักศึกษาที่เรียนในปีการศึกษา 2562 จำนวน 34 คน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ของการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการโรงแรมหลังการใช้วิธีการจัดการการเรียนรู้(Knowledge Management) สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ของการเรียนก่อนการใช้วิธีการจัดการการเรียนรู้(Knowledge Management)โดยพบว่า ผลสัมฤทธิ์หลังการใช้ ($\overline{X}$ = 15.44) สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนการใช้ ($\overline{X}$ = 10.29)

ชื่อเรื่อง : การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานอาหารและโภชนาการ (Science for Food and Nutrition) รหัสวิชา 3000-1307 ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ ที่สอนโดยใช้เอกสารประกอบการสอน วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

ชื่อผู้วิจัย : นางลัดดาวัลย์ ไชยะรินทร์

ปี พ.ศ. : 2562 (ภาคเรียนที่ 2)

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของทางการเรียน รายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานอาหารและโภชนาการ (Science for Food and Nutrition) รหัสวิชา 3000-1307 ก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส.1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ที่สอนโดยใช้เอกสารประกอบการสอน

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้น ปวส.1 สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ ที่เรียนรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานอาหารและโภชนาการ (Science for Food and Nutrition) รหัสวิชา 3000-1307 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เอกสารประกอบการสอน ใบงาน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์รายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานอาหารและโภชนาการ

จากการศึกษา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังจากการจัดการสอนโดยใช้เอกสารประกอบการสอน รายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานอาหารและโภชนาการ(Science for Food and Nutrition) รหัสวิชา 3000-1307 มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบก่อนเรียน เท่ากับ 8.52 และการทดสอบหลังเรียน เท่ากับ 13.72 นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยเรื่อง	การพัฒนาทักษะการพิมพ์สัมผัส ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาชีพการตลาด โดยแบบฝึกพิมพ์สัมผัส
ผู้วิจัย	นางชลวรรณ์ เรือนคำ
หน่วยงาน/สถานศึกษา	วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่
ปีที่ทำวิจัย	ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบฝึกพิมพ์สัมผัส ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ และเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการพัฒนาทักษะการพิมพ์สัมผัส ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด โดยแบบฝึกพิมพ์สัมผัส

การดำเนินการวิจัย ได้มีกลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 7 คน ที่ไม่ผ่านเกณฑ์เรื่องการพัฒนาทักษะการพิมพ์สัมผัส รูปแบบการวิจัยใช้แบบแผนการทดลองแบบก่อนการทดลอง (Pre-Experimental Designs) แบบแผนที่ 1 ศึกษากลุ่มเดียววัดหลังการทดลอง (The One- Shot Case Study) ใช้เครื่องมือในการวิจัยคือแบบเรียนด้วยตนเอง โดยการให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายฝึกทักษะและความรู้จากแบบฝึกพิมพ์สัมผัส จากนั้นทำการทดสอบหลังการฝึกด้วยแบบทดสอบและใบงานในแบบเรียนด้วยตนเอง แล้วทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้สถิติในการหาค่าต่าง ๆ ได้แก่ สถิติค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

ผลการทดสอบความรู้ ด้วยแบบทดสอบและใบงาน พบว่า นักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการตลาด นักเรียนมีทักษะการพิมพ์สัมผัสสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 80 ที่ค่าเฉลี่ย 86.25 จึงชี้ให้เห็นว่าการเรียนโดยใช้แบบฝึกพิมพ์สัมผัส ทำให้นักเรียนมีทักษะการพิมพ์สูงขึ้น

การพิจารณาผลการทดสอบสมมติฐาน จากเกณฑ์ผ่านที่กำหนดที่ร้อยละ 80 มีค่าเฉลี่ยร้อยละรวมที่ 86.25 ของคะแนนรวมทั้งหมด ถือว่านักเรียนทุกคนผ่านเกณฑ์ที่กำหนด สรุปได้ว่าผลการวิจัยผ่านเกณฑ์ตามสมมติฐานที่กำหนด

บทคัดย่อ

งานวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนดีขึ้นของนักเรียนชั้นปวช.1/1 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ รายวิชา 20200-1001 เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกต การสัมภาษณ์ ข้อมูลด้านการเรียนของแต่ละวิชา และการตอบแบบสอบถามจากนักเรียน การใช้แรงจูงใจเสริมแรงโดยให้คำชมเชยแก่นักเรียน รวมทั้งดูแลด้านการเรียนให้มีความรับผิดชอบ สนใจเรียน และติดตามจากผู้ปกครอง คุณครูที่เข้าสอนแต่ละวิชา ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการมาเรียนมากขึ้น มีความเอาใจใส่ต่อการเรียน รับผิดชอบและสนใจเรียนมากขึ้น ทำให้บรรยากาศการเรียนภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีความตั้งใจเรียนมากขึ้น มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่ขาดเรียนหรือมาสาย ทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานตรงกำหนดเวลา รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความเต็มใจ

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาโภชนาการ เรื่องการกำหนดและคำนวณความต้องการสารอาหารของบุคคลวัยต่างๆ ของนักเรียนระดับชั้น ปวช. 1 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ โดยใช้แบบฝึกคำนวณปริมาณพลังงานและสารอาหาร

ชื่อผู้วิจัย นางสาวอำภา สุภาพ

หน่วยงานที่ทำวิจัย แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่

สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ปีที่ทำวิจัย 2562

แหล่งงบประมาณ -

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียน ของนักเรียนที่เรียนรายวิชา 20404 – 2101 โภชนาการ เรื่อง การกำหนดและคำนวณความต้องการสารอาหารของบุคคลวัยต่างๆ โดยใช้แบบฝึกคำนวณปริมาณพลังงานและสารอาหาร

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้น ปวช. 1 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ ที่เรียนรายวิชา 20404 – 2101 โภชนาการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 35 คน

เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบฝึกคำนวณปริมาณพลังงานและสารอาหาร แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน เรื่อง การกำหนดและคำนวณความต้องการสารอาหารของบุคคลวัยต่างๆ

การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์โดยนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบทดสอบค่า t

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา โภชนาการ เรื่อง การกำหนดและคำนวณความต้องการสารอาหารของบุคคลวัยต่างๆ ของนักเรียนระดับชั้น ปวช. 1 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ โดยใช้แบบฝึกคำนวณปริมาณพลังงานและสารอาหาร พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 3.84 (S = 1.72) และผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 8.72 (S = 1.48)

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่า คะแนนทดสอบก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาเสื้อผ้าเด็กเบื้องต้น เรื่องการพัฒนาทักษะการเย็บรูดระบายกระโปรงชุดเด็ก ของนักศึกษาระดับชั้น ปวช.2 สาขาแฟชั่นและสิ่งทอ โดยใช้การสอนแบบสาธิต

ชื่อผู้วิจัย : นางสาวสายชล มงคล

ปี พ.ศ. : ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาเสื้อผ้าเด็กเบื้องต้น เรื่องการพัฒนาทักษะการเย็บรูดระบายกระโปรงชุดเด็ก ของนักศึกษาระดับชั้น ปวช.2 สาขาแฟชั่นและสิ่งทอ โดยใช้การสอนแบบสาธิต 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียน รายวิชาเสื้อผ้าเด็กเบื้องต้น เรื่องการพัฒนาทักษะการเย็บรูดระบายกระโปรงชุดเด็ก ของนักศึกษาระดับชั้น ปวช.2 สาขาแฟชั่นและสิ่งทอ โดยใช้การสอนแบบสาธิต กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีศึกษาแพร่ จำนวน 7 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การสอนแบบสาธิต รายวิชาเสื้อผ้าเด็กเบื้องต้น เรื่องการพัฒนาทักษะการเย็บรูดระบายกระโปรงชุดเด็ก ของนักศึกษาระดับชั้น ปวช.2 สาขาแฟชั่นและสิ่งทอ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการทดสอบค่า t

ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาเสื้อผ้าเด็กเบื้องต้น เรื่องการพัฒนาทักษะการเย็บรูดระบายกระโปรงชุดเด็ก ของนักศึกษาระดับชั้น ปวช.2 สาขาแฟชั่นและสิ่งทอ โดยใช้การสอนแบบสาธิต พบว่า ผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 3.06 (S.D. = 1.65) และผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 7.88 (S.D. = 0.80)

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนเรื่องการพัฒนาทักษะการเย็บรูดระบายกระโปรงชุดเด็ก ของนักศึกษาระดับชั้น ปวช.2 สาขาแฟชั่นและสิ่งทอโดยใช้การสอนแบบสาธิต พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชื่องานวิจัย การสร้างชุดฝึกปฏิบัติ วิชา การบัญชีเบื้องต้น ของนักเรียนสาขาวิชาเลขานุการ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่

ชื่อผู้วิจัย นางเกศอรชญาณ์ คงอิว

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาการหาประสิทธิภาพของชุดฝึกปฏิบัติของนักเรียน ปวช. เรื่องการวิเคราะห์รายการค้า ของนักเรียนสาขาระดับชั้นปวช.1 สาขางานเลขานุการ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ มีวัตถุประสงค์เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดฝึกปฏิบัติของนักเรียน ปวช. เรื่องการวิเคราะห์รายการค้า และศึกษาเปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อน-หลังเรียน ด้วยชุดฝึกปฏิบัติ เรื่องการวิเคราะห์รายการค้า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 12 คน การใช้ชุดการสอนเชิงทดลองของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อยู่ในระดับดี

ชื่อผลงานวิจัย การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ใบความรู้ ในรายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 เรื่อง การบัญชีสำนักงานใหญ่และสาขาต่างประเทศ ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 ห้อง 4 สาขาวิชาการบัญชี

วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่

ชื่อผู้วิจัย นายณัฐพล ตันขวัญ

สถานศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่

ประเภทงานวิจัย วิจัยชั้นเรียน

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ใบความรู้ ในรายวิชา การบัญชีชั้นสูง 2 เรื่อง การบัญชีสำนักงานใหญ่และสาขาต่างประเทศ ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 ห้อง 4 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ จำนวน 37 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย คือ แบบทดสอบเรื่อง การบัญชีสำนักงานใหญ่และสาขาต่างประเทศ และสื่อใบความรู้ การเก็บรวมรวมข้อมูลได้แก่ แบบวัดผลแบบทดสอบเรื่อง การบัญชีสำนักงานใหญ่และสาขาต่างประเทศ การเก็บรวบรวมข้อมูลนั้นผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดาเนินการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) กับผู้เรียนโดยใช้แบบทดสอบ และการทดสอบหลังเรียน (Post-test) กับผู้เรียนโดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลแบบต่างโดยใช้สถิติพื้นฐานดังนี้ การหาค่าคะแนนเฉลี่ย การหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที่ใช้ในการตรวจสอบเครื่องมือค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ผลการวิจัยพบว่า คะแนนแบบทดสอบก่อนใช้สื่อใบความรู้ โดยนักศึกษามีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ยอยู่ที่ 55.75 คะแนน และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 2.70 คะแนน แบบทดสอบหลังใช้สื่อใบความรู้ โดยนักศึกษามีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ยอยู่ที่ 77.50 คะแนน และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 2.28 ผลต่างของคะแนนก่อนและหลังทำแบบทดสอบ โดยมีคะแนนเฉลี่ย 21.75 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 2.18 เมื่อพิจารณาพบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ใบความรู้ ในรายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 เรื่อง การบัญชีสำนักงานใหญ่และสาขาต่างประเทศ ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 ห้อง 4 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ พบว่านักศึกษามีการพัฒนาทักษะ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การบัญชีสำนักงานใหญ่และสาขาต่างประเทศได้มากขึ้นหลังการใช้ใบความรู้ จากการการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ใบความรู้จะเห็นได้ว่า คะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบหลังการใช้สื่อใบความรู้มากกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนใช้สื่อใบความรู้ แสดงให้เห็นว่าการใช้สื่อใบความรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนเรื่อง การบัญชีสำนักงานใหญ่และสาขาต่างประเทศ ส่งผลให้นักศึกษามีความรู้และเข้าใจเรื่องการบัญชีสำนักงานใหญ่และสาขาต่างประเทศมากขึ้น

บทคัดย่อ

ชื่องานวิจัย : การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการแก้โจทย์ปัญหาระบบสมการเชิงเส้นสองตัวแปรของ นักเรียน สาขางานบัญชี กลุ่ม 3 ระดับชั้น ปวช.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ โดยใช้แบบฝึกทักษะ

ชื่อผู้วิจัย : นางวิไลวรรณ ร่องพืช

ปีการศึกษา : 2562

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหาระบบสมการเชิงเส้น วิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานอาชีพ ของนักเรียนสาขางานการบัญชี ระดับชั้น ปวช1.และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการแก้โจทย์ปัญหาระบบสมการเชิงเส้นสองตัวปแปร ของนักเรียนสาขางานการบัญชีระดับชั้น ปวส. 1 วิทยาลัยการอาชีพสอง โดยใช้แบบฝึกทักษะ ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนสาขางานการบัญชี ปวช.1 กลุ่ม 3 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 29 คนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหาระบบสมการเชิงเส้นสองตัวแปร วิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานอาชีพ ระดับชั้น ปวช. 1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบประเมินคุณภาพของแบบฝึกทักษะ รูปแบบในการทดลองครั้งนี้ ใช้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวมีการวัดผล 2 ครั้ง คือ ก่อนและหลัง การทดลอง(The One Group Pretest Posttest Design) สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ t – test (Dependent)

ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการแก้โจทย์ปัญหาระบบสมการเชิงเส้นสองตัวแปร วิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานอาชีพ ระดับชั้น ปวช. 1 มีประสิทธิภาพ 85.31/80.10 เป็นไปตามเกณฑ์สมมติฐานที่กำหนด นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชื่อเรื่อง : การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา มนุษยสัมพันธ์กับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รหัสวิชา 3000-1503 ของนักศึกษา ระดับชั้น ปวส. 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ โดยใช้ เอกสารประกอบการสอน

ชื่อผู้วิจัย : นาง ดุษณี ปัญญาพฤกษ์

ปี พ.ศ. : ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของทางการเรียน รายวิชา มนุษยสัมพันธ์กับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รหัสวิชา 3000-1503 ก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส. 1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ที่สอนโดยใช้เอกสารประกอบการสอน

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับชั้น ปวส.1 สาขาวิชาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ ที่เรียน รายวิชา มนุษยสัมพันธ์กับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รหัสวิชา 3000-1503 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 24 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เอกสารประกอบการสอน ใบงาน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ รายวิชา มนุษยสัมพันธ์กับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

จากการศึกษา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังจากการจัดการสอนโดยใช้ เอกสารประกอบการสอน รายวิชา มนุษยสัมพันธ์กับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สูงกว่าก่อนเรียน คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 7.04 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 11.63 และนักศึกษามีความก้าวหน้าทางการเรียนในระดับที่น่าพอใจ

ชื่อวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาการโรงแรม โดยวิธีการสอนคำศัพท์โดยใช้การให้ตัวอย่างตามชีวิตจริง

ชื่อผู้วิจัย นิศา ธงสิบสอง

ปีที่ดำเนินการวิจัย 2562

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้คำศัพท์ก่อนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนคำศัพท์โดยการให้ตัวอย่างตามชีวิตจริง และเพื่อศึกษาประสิทธิภาพของวิธีการสอนคำศัพท์โดยการให้ตัวอย่างตามชีวิตจริง ในการสอนคำศัพท์ โดยมีกลุ่มเป้าหมายคือนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 สาขาการโรงแรม ปีการศึกษา 2562 ภาคเรียนที่ 2 จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ แผนการเรียนการสอนทั้งหมด 2 แผนละ 50 นาที พร้อมสื่อการสอน แบบทดสอบก่อน-หลังเรียน PRE-test และ POST-test และแบบฝึกหัดระหว่างเรียนจำนวน 2 แบบฝึก

จากจุดประสงค์แรก ซึ่งแบบทดสอบก่อน-หลังเรียน พบว่า ผู้เรียนสามารถทำคะแนนแบบทดสอบหลังเรียน ได้สูงกว่า แบบทดสอบก่อนเรียน ตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และผู้เรียนจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 76 มีคะแนนแบบทดสอบหลังเรียน มากกว่าแบบทดสอบก่อนเรียน ซึ่งมากกว่าร้อยละ 70 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ หลังจากได้รับการเรียนการสอนคำศัพท์โดยใช้โสตทัศนและการใช้กรณีตัวอย่าง ยิ่งไปกว่านั้น การศึกษาประสิทธิภาพของนวัตกรรมจากแบบฝึกหัดระหว่างเรียนจำนวน 2 แบบฝึก พบว่า ผู้เรียนสามารถทำคะแนนผ่านครึ่งของคะแนนทั้งหมด ได้มากกว่าร้อยละ 70 ของนักเรียนทั้งหมดซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานหลังจากได้รับการเรียนการสอนคำศัพท์โดยใช้โสตทัศนและการใช้กรณีตัวอย่างอีกด้วย

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การศึกษาการปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบการส่งงานของนักเรียนระดับชั้น ปวช. ๒ สาขาวิชาการเลขานุการ โดยการใช้การเสริมแรงทางบวก

ชื่อผู้วิจัย : นางสาวธัญชนก วงษ์เวช

ปีการศึกษา : ๒๕๖๒

รายงานวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้มีจุดประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพปัญหาเกี่ยวกับการส่งงานของนักเรียนในรายวิชาการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานเลขานุการ (๒๒๐๓ - ๒๐๐๖) ของนักเรียนระดับชั้น ปวช.๒ สาขาวิชาการเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๒ โดยการวิจัยครั้งนี้ได้ทำแบบบันทึกการส่งงานของนักเรียนที่มีความรับผิดชอบในการส่งงานในรายวิชาการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานเลขานุการ ตามที่ครูกำหนดเวลาที่ครูสั่งให้เป็นลักษณะนิสัยที่ดีติดตัวนักเรียนไป และจะได้เป็นพื้นฐานในความรับผิดชอบในทุกๆด้านของนักเรียนที่ต้องนำไปใช้จริงๆในชีวิตประจำวัน

จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนระดับชั้น ปวช.๒ สาขาวิชาการเลขานุการ จำนวน ๓ คน มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการเรียนในวิชาการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในงานเลขานุการ มีกำลังใจและทำคะแนนได้ดีขึ้น และสามารถลดพฤติกรรมการขาดความรับผิดชอบในการทำงานได้เป็นอย่างดี

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง การจัดการงานวิชาชีพคหกรรมศาสตร์

ชื่อผู้เขียน นางสาวทาริกา สายพรม

การวิจัยเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ช่อบูเก้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อหาประสิทธิภาพของผลิตภัณฑ์ช่อบูเก้ และศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ช่อบูเก้ โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียน นักศึกษา ครู เจ้าหน้าที่และนักการภารโรง จำนวน 100 คน โดยใช้เครื่องมือเป็นแบบสอบถา เก็บรวบรวมข้อมูล แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม Excel ใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 10 และเพศหญิง จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 90

อายุของผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุระหว่าง 15-19 ปี จำนวน 92คน คิดเป็นร้อยละ 92 อายุระหว่าง 20-25 ปี จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 อายุระหว่าง 26-35 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1 อายุระหว่าง 36-45 ปีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3 อายุตั้งแต่46 ปีขึ้นไปจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักเรียนจำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 77 นักศึกษาจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 15 ครูจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1 เจ้าหน้าที่จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3 และนักการภารโรงจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4

ความคิดเห็นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ช่อบูเก้ มี 4 ด้าน คือด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านความคงทน ด้านความประณีตและสวยงาม และด้านการนำไปใช้ประโยชน์ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียดดังนี้

ด้านความคิดสร้างสรรค์อยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ผลิตภัณฑ์เป็นงานที่คิดประดิษฐ์ขึ้นมาใหม่ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 การออกแบบผลิตภัณฑ์มีความโดดเด่นและน่าสนใจ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 การเลือกวัสดุมาใช้มีความเหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ที่ทำ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 และการออกแบบและตกแต่งผลิตภัณฑ์มีความทันสมัย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21

ด้านความคงทน(ขนาด/รูปร่าง/รูปทรง/สัดส่วน) อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ผลิตภัณฑ์มีขนาดและสัดส่วนที่เหมาะสม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 ผลิตภัณฑ์มีความคงทนต่อการใช้งาน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 รูปทรงของผลิตภัณฑ์ประดิษฐ์ได้สมบูรณ์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 และผลิตภัณฑ์มีสีสันที่สวยงาม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.3

ด้านความประณีตและสวยงามอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ผลิตภัณฑ์ถูกประดิษฐ์ขึ้นด้วยความละเอียดและประณีต ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 ผลิตภัณฑ์มีการประกอบ/ติด

ชื่อเรื่อง	การแก้ปัญหานักเรียนมีพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกในชั้นเรียน วิชา 2308-2007 กราฟิกแอนิเมชั่นโดยใช้กระบวนการกลุ่ม นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์กราฟิก
ผู้วิจัย	นางสาวสุนิสา พรมใจ
หน่วยงานที่ทำวิจัย	วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่
สังกัด	สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
ปีที่ทำวิจัย	2562
แหล่งงบประมาณ	วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง การแก้ปัญหานักเรียนมีพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกในชั้นเรียน วิชา 2308-2007 กราฟิกแอนิเมชันโดยใช้กระบวนการกลุ่ม นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหานักเรียนที่มีพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียน รายวิชา กราฟิกแอนิเมชั่นโดยใช้กระบวนการกลุ่ม การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักเรียนที่ลงทะเบียนเรียนวิชา 2308-2007 กราฟิกแอนิเมชัน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 21 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คืออัตราร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean)

ผลการศึกษาพบว่า

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 57.14 เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 42.86
2. การศึกษาพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่ม

2.1 ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่ม (ด้านการพูด) อยู่ในระดับบางครั้ง มีค่าเฉลี่ย 3.31 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่านักเรียนมีความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านการพูด อยู่ในระดับบ่อยครั้ง ลำดับแรก คือ เมื่อครูให้คุณออกมาพูดหน้าชั้นเรียน นักเรียนจะรู้สึกประหม่า พูดเสียงเบาหรือพูดเร็วเกินไป มีค่าเฉลี่ย -3.86 รองลงมาคือ ถ้าเพื่อนทำอะไรเพื่อคุณ คุณจะบอกให้เขาทราบว่าคุณซาบซึ้งเพียงใด มีค่าเฉลี่ย 3.76 ส่วนระดับนาน ๆ ครั้ง คือ คุณสามารถพูดเรื่องเกี่ยวกับตัวคุณเองให้เพื่อนฟังได้อย่างไม่ขวยเขิน มีค่าเฉลี่ย 2.57

2.2 ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่ม (ด้านการกระทำ) โดยรวมนักเรียนมีความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่ม (ด้านการกระทำ) มีค่าเฉลี่ย 3.29 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่านักเรียนมีความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านการกระทำ อยู่ในระดับบ่อยครั้ง ลำดับแรกคือ คุณสามารถแสดงความรู้สึกยอมรับและนับถือ เมื่อเพื่อนของคุณทำงานประสบความสำเร็จได้อย่างไม่ขวยเขิน มีค่าเฉลี่ย 4.16 รองลงมาคือ การได้ทำงานกับเพื่อน ทำให้ปฏิสัมพันธ์ด้านความรู้สึก ความคิดและการกระทำกับเพื่อนมีการพัฒนาขึ้น มีค่าเฉลี่ย 4.02

2.3 ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมขาดการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมในชั้นเรียน โดยใช้กระบวนการกลุ่ม (ด้านการแสดงความคิดเห็น) มีค่าเฉลี่ย 3.20 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่านักเรียนมีความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านการแสดงความคิดเห็น อยู่ในระดับบ่อยครั้ง ลำดับแรกคือ การได้ร่วมทำงานหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนทำให้คุณมีความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน มีค่าเฉลี่ย 3.81 รองลงมาคือ การทำงานเป็นกลุ่มทำให้คุณรู้สึกมีความคิดสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ย 3.6 ส่วนระดับความคิดเห็นบางครั้งคือ คุณไม่กล้าแสดงความรู้สึกไม่สบายใจ หรือความไม่เห็นด้วยกับบุคคลอื่นมีค่าเฉลี่ย 3.48 รองลงมาคือ เมื่อร่วมกันอภิปรายกลุ่มในชั้นเรียน คุณกล้าวิพากษ์วิจารณ์ความคิดเห็นของคนอื่น มีค่าเฉลี่ย 3.24

บทคัดย่อ

การวิจัยในชั้นเรียน ฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อ เป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้ที่มีความกล้าแสดงออก มีภาวการณ์เป็นผู้นำ และมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนดีขึ้น กรณีศึกษากลุ่มนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ ปีการศึกษา 2562 จำนวน 10 คน โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกต การสัมภาษณ์ ข้อมูลด้านการเรียนของแต่ละวิชา และการตอบแบบสอบถามจากนัก ศึกษา การใช้แรงจูงใจเสริมแรง โดยให้คำชมเชยแก่นักเรียน รวมทั้งดูแลด้านการเรียนให้มีความรับผิดชอบ สนใจเรียน และติดตามจากผู้ปกครอง คุณครูที่เข้าสอนแต่ละวิชา ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการมาเรียนและการเรียนมากขึ้นมีความเอาใจใส่ต่อการเรียน รับผิดชอบและสนใจเรียนมากขึ้น ทำให้บรรยากาศการเรียนภายในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีความตั้งใจเรียนมากขึ้น มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่ขาดเรียนหรือมาสาย ทำงานที่ได้รับมอบหมายและส่งงานตรงกำหนดเวลา รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันด้วยความเต็มใจ

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา การประดิษฐ์ของใช้ ของตกแต่งบ้าน เรื่องการพัฒนาทักษะการปะผ้า(Applique) ของนักศึกษาระดับชั้น ปวช.2 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ โดยใช้การสอนแบบสาธิต

ชื่อผู้วิจัย : นางสาวสายชล มงคล

ปี พ.ศ. : ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการประดิษฐ์ของใช้ ของตกแต่งบ้าน เรื่องการพัฒนาทักษะการปะผ้า ของนักศึกษาระดับชั้น ปวช.2 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ โดยใช้การสอนแบบสาธิต 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียน รายวิชาการประดิษฐ์ของใช้ตกแต่งบ้าน เรื่องการพัฒนาทักษะการปะผ้า ของนักศึกษาระดับชั้น ปวช.2 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ โดยใช้การสอนแบบสาธิต กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่นักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาคหกรรมศาสตร์ วิทยาลัยอาชีศึกษาแพร่ จำนวน 10 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การสอนแบบสาธิต วิชาการประดิษฐ์ของใช้ตกแต่งบ้าน เรื่องการพัฒนาทักษะการปะผ้า และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการทดสอบค่า t

ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการประดิษฐ์ของใช้ตกแต่งบ้าน เรื่องการพัฒนาทักษะการปะผ้าของนักศึกษาระดับชั้น ปวช.2 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ โดยใช้การสอนแบบสาธิต พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 3.06 (S.D. = 1.65) และผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 7.88 (S.D. = 0.80)

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนวิชาการประดิษฐ์ของใช้ตกแต่งบ้าน เรื่องการพัฒนาทักษะการปะผ้า ของนักศึกษาระดับชั้น ปวช.2 สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ โดยใช้การสอนแบบสาธิต พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หัวข้อวิจัย การสำรวจการส่งงานในรายวิชา ๒๐๒๐๐ ๑๐๐๕ พิมพ์อังกฤษเบื้องต้น โดยใช้แบบบันทึกพฤติกรรมการส่งงานของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ ๑ สาขาวิชาการตลาด

ผู้ดำเนินการวิจัย นางสาวพรหทัย วังซ้าย

หน่วยงาน วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่

บทคัดย่อ

งานวิจัยชิ้นนี้เกี่ยวกับการพัฒนาความรับผิดชอบของนักเรียนในการส่งงานในวิชา พิมพ์ภาษาอังกฤษเบื้องต้น ซึ่งข้าพเจ้าได้จัดทำแบบบันทึกพฤติกรรมการส่งงานของนักเรียนในการส่งงานแบบฝึกพิมพ์ฯ ซึ่งได้ข้อสรุปว่าในตอนแรกของงานวิจัยนักเรียนบางคนยังไม่สามารถปรับตัวเองให้มีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายแต่เมื่อได้รับการกวดขันจากครูผู้สอนนักเรียนสามารถปรับปรุงความรับผิดชอบของตนเองในการส่งงานได้มากยิ่งขึ้น

หัวข้อรายงาน	การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การใช้โปรแกรม Microsoft Teams ในการสอนวิชา 3216-2001 การจัดสำนักงานสมัยใหม่ ระดับชั้น ปวส.1 สาขาวิชาการจัดการสำนักงาน (ภาคเรียนที่ 2)
ชื่อผู้รายงาน	นางสาวรัชต์ธร พรหมศิลป์
ปีการศึกษา	2562

บทคัดย่อ

คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เป็นสื่อการเรียนการสอนทางเลือกหนึ่ง ซึ่งนำเทคโนโลยีทางด้านคอมพิวเตอร์มาเป็นส่วนช่วยในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่สนับสนุนแนวคิดสำคัญในเรื่อง การจัดกระบวนการเรียนรู้ เนื้อหาสาระและกิจกรรมที่สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน ความแตกต่างของผู้เรียน ให้ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ และการเผชิญสถานการณ์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วย เรื่อง การใช้โปรแกรม Microsoft Teams ในการสอนวิชา 3216-2001 การจัดสำนักงานสมัยใหม่ ระดับชั้น ปวส.1 สาขาวิชาการจัดการสำนักงาน และหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนจำนวน 15 คน สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการจัดการสำนักงา ได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าความแปรปรวน ส่วนสถิติที่นำมาใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ ค่าความเที่ยงตรง และการหา ค่าประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

ผลการวิจัย พบว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนฯ ที่มีเนื้อหาแบ่งออกเป็น 8 หน่วย คือหน่วยที่ 1 ความหมายและความสำคัญของการจัดการงานสำนักงาน หน่วยที่ 2 การวางแผนการทำงานในสำนักงาน หน่วยที่ 3 กำหนดการอำนวยการหรือการสั่งการและการมอบหมายงาน หน่วยที่ 4 การปรับปรุงในสำนักงาน หน่วยที่ 5 การติดต่อสื่อสารและประสานงาน หน่วยที่ 6 เครื่องมือในการควบคุมสำนักงาน หน่วยที่ 7 องค์ประกอบสำนักงานอัตโนมัติ หน่วยที่ 8 รูปแบบการจัดสำนักงานภาครัฐและเอกชน สู่การประยุกต์ใช้เพื่อความก้าวหน้าในงานอาชีพซึ่งได้ผลการประเมินบทเรียนในระดับดี แสดงว่าบทเรียน ที่สร้างขึ้นมีคุณภาพเหมาะสมที่จะนำมาใช้ได้และได้ผลการหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเท่ากับ 88.60/86.22 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ที่ 80/80 ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ดี แสดงว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน การใช้โปรแกรม Microsoft Teams ในการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาประวัติศาสตร์ชาติไทย 20000-1502
เรื่อง ประวัติศาสตร์ชาติไทยสมัยอยุธยา ของนักเรียน ระดับชั้น ปวช. 1/1 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ
โดยใช้เอกสารประกอบการสอน

ชื่อผู้วิจัย นางศิริรัตน์ เล็กอิ่ม

หน่วยงานที่ทำวิจัย วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่

สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ปีที่ทำวิจัย 2562

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างกิจกรรมการเรียนการสอนแบบใช้เอกสารประกอบการสอนในรายวิชา ประวัติศาสตร์ชาติไทย เรื่อง ประวัติศาสตร์ชาติไทยสมัยอยุธยา เพื่อแก้ปัญหาผู้เรียนมีผลการประเมินก่อนเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ การไม่เข้าใจในเนื้อหาวิชาและความความสนใจใฝ่รู้ ของนักเรียนระดับชั้น ปวช. 1/1 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการสอนแบบใช้เอกสารประกอบการสอนและเพื่อหาดัชนีประสิทธิผลและความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบใช้เอกสารประกอบการสอน

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับชั้น ปวช. 1/1 คอมพิวเตอร์ธุรกิจที่เรียนวิชา ประวัติศาสตร์ชาติไทย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 29 คน

เครื่องมือวิจัยได้แก่วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบใช้เอกสารประกอบการสอนแบบทดสอบก่อน และหลังเรียน เรื่อง ประวัติศาสตร์ชาติไทยสมัยอยุธยา จำนวน 20 ข้อ แบบฝึกหัด จำนวน 1 ชุด และ ใบงาน จำนวน 4 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลโดย หาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการสอนด้วยค่า t-test หาค่าดัชนีประสิทธิผลและความก้าวหน้าทางการเรียนตามวิธีของของกู๊ดแมนเฟรทเชอร์และชไนเดอร์ (Goodman, Fletcher and Schneider. 1980 : 30-34) โดยดัชนีประสิทธิผลที่ใช้ได้ควรมีค่า 0.50 ขึ้นไป

ผลการวิจัยพบว่า

1. ก่อนจัดกิจกรรมการสอนแบบใช้เอกสารประกอบการสอน เรื่อง นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบก่อนเรียน เท่ากับ 7.00 หลังการจัดกิจกรรมการสอนแบบใช้เอกสารประกอบการสอนนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบ หลังเรียน เท่ากับ 16.03 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

2. ค่าดัชนีประสิทธิผล จากการใช้กิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้เอกสารประกอบการสอนมีค่าเท่ากับ 0.694 แสดงว่ากิจกรรมการสอนแบบใช้เอกสารประกอบการสอนทำให้นักเรียน เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน มีการพัฒนาหรือมีความก้าวหน้าทางการเรียนสูงขึ้นร้อยละ 69.94

บทคัดย่อ

ชื่องานวิจัย : แบบฝึกทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนระดับชั้น ปวช.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ อำเภอ เมือง จังหวัด แพร่

ชื่อผู้วิจัย : นางสาวกษมา แห่วตระกูลปัญญา

ที่ปรึกษาวิจัย: คุณครูสุจิตรา เมฆอากาศ
คุณครูณัฐนรี ตั้งตระกูล
คุณครูนิศา ธงสิบสอง

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนระดับชั้น ปวช.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ อำเภอ เมือง จังหวัด แพร่ เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนระดับชั้น ปวช.1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และเพื่อศึกษาความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้น ปวช.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ อำเภอ เมือง จังหวัด แพร่ ปีการศึกษา 2562 จำนวน 42 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ (1) แผนการจัดการเรียนรู้ (2) แบบทดสอบฝึกทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ (3) แบบฝึกทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษจำนวน 4 ชุดและ (4) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า (1) ทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนระดับชั้น ปวช.1วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ อำเภอ เมือง จังหวัด แพร่ ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 58.25/70.75 (2) นักเรียนระดับชั้น ปวช.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ มีความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักเรียนระดับชั้น ปวช.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ อำเภอ เมือง จังหวัด แพร่ อยู่ในระดับดี ตามสมมติฐานข้อ 3

คำสำคัญ แบบฝึกทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนระดับชั้น ปวช.1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ อำเภอ เมือง จังหวัด แพร่

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาศิลปะการตกแต่ง เรื่องการเย็บกระเป๋าสะพาย ของนักศึกษา ระดับ ปวช. สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอที่สอนโดยใช้การสอนแบบสาธิต

ชื่อผู้วิจัย : นาง กรณิศ ขจรบุญณินทร์

ปี พ.ศ. : ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ศิลปะการตกแต่ง เรื่องการเย็บกระเป๋าสะพาย ของนักศึกษา ระดับ ปวช. สาขาวิชา แฟชั่นและสิ่งทอ ที่สอนโดยใช้การสอนแบบสาธิต 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียน วิชาศิลปะการตกแต่ง เรื่องการเย็บกระเป๋าสะพาย ของนักศึกษา ระดับ ปวช สาขาวิชา แฟชั่นและสิ่งทอ ที่สอน โดยใช้การสอนแบบสาธิต กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่นักศึกษา ระดับ ปวช. กลุ่มที่ 1 สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ วิทยาลัยอาชีศึกษาแพร่ จำนวน 9 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การสอนแบบสาธิต วิชาศิลปะการตกแต่ง เรื่องการเย็บกระเป๋าสะพาย ของนักศึกษา ระดับ ปวช. สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ ที่สอน โดยใช้การสอนแบบสาธิต และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการทดสอบค่า t

ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาศิลปะการตกแต่ง เรื่องการเย็บกระเป๋าสะพาย ของนักศึกษา ระดับ ปวช. สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ ที่สอนโดยใช้การสอนแบบสาธิต พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 3.06 (S.D. = 1.65) และผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 7.88 (S.D. = 0.80)

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนวิชาศิลปะการตกแต่ง เรื่องการเย็บกระเป๋าสะพาย ของนักศึกษา ระดับ ปวช. สาขาวิชาแฟชั่นและสิ่งทอ ที่สอน โดยใช้การสอนแบบสาธิต พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การพัฒนาศักยภาพการทำผังความคิดให้สอดคล้องและครอบคลุมเรื่อง "ความสำคัญของวัฒนธรรมที่มีต่อสังคมไทย" ของนักศึกษาระดับ ปวช. ๑ สาขาวิชาการบัญชี ภาคเรียนที่ ๒/๒๕๖๒

วริศรา เย็นใจมา
พนักงานราชการทั่วไป (ครู) วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาศักยภาพการทำผังความคิดให้สอดคล้องและครอบคลุม เรื่อง "ความสำคัญของวัฒนธรรมที่มีต่อสังคมไทย" ของนักศึกษาระดับ ปวช. ๑ สาขาวิชาบัญชี ภาคเรียนที่ ๒/๒๕๖๒ ที่กำลังศึกษาวิชาประวัติศาสตร์ชาติไทย รหัสวิชา ๒๐๐๐๐-๑๕๐๒ ภาคเรียนที่ ๒/๒๕๖๒ เพื่อสรุปบทเรียนและเชื่อมโยงการเรียนรู้ ในหน่วยการเรียน เรื่อง *"สถาบันทางสังคมไทย"*

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับ ปวช. ๑ สาขาวิชาการบัญชี ภาคเรียนที่ ๒/๒๕๖๒ จำนวน ๓ กลุ่ม ที่กำลังศึกษาวิชาประวัติศาสตร์ชาติไทย รหัสวิชา ๒๐๐๐๐ - ๑๕๐๒ ภาคเรียนที่ ๒/๒๕๖๒ โดยเปรียบเทียบการพัฒนาศักยภาพก่อนและหลังการทำผังความคิด คิดเป็นร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่านักศึกษากลุ่มตัวอย่าง ๑ กลุ่ม มีการพัฒนาศักยภาพการทำผังความคิดโดยให้มีการปฏิบัติตามขั้นตอน คือ การระดมสมอง การสร้างหัวข้อหลัก หัวข้อรอง หัวข้อย่อย มีความเชื่อมโยงและสอดคล้องกับเรื่องที่กำหนด ซึ่งก่อนการพัฒนามีการคัดลอกกันมาตามเนื้อหาที่เรียนเพียงเรื่องเดียวไม่มีการเชื่อมโยงการเรียนรู้ ให้บรรลุวัตถุประสงค์การทำผังความคิดตรงตามเรื่องที่กำหนด คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการสร้างแบบและตัดเย็บเสื้ออย่างง่าย รายวิชา 20400-1001 การตัดเย็บเบื้องต้น ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ

ชื่อผู้วิจัย นางสาวเบญญาภา ข่วงทิพย์

หน่วยงานที่ทำวิจัย วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่

สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ปีที่ทำวิจัย 2563

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างกิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ในรายวิชา20400-1001 เพื่อแก้ปัญหาการไม่เข้าใจวิธีการสร้างแบบและตัดเย็บเสื้ออย่างง่ายของนักเรียนชั้นปวช 1สาขาวิชาอาหารและโภชนาการเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ และเพื่อหาดัชนีประสิทธิผลและความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้น ปวช 1สาขาวิชาอาหารและโภชนาการที่เรียนรายวิชา 20400-1001 การตัดเย็บเบื้องต้น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 35 คน

เครื่องมือวิจัยได้แก่ วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน เรื่องการสร้างแบบและตัดเย็บเสื้ออย่างง่าย จำนวน 20 ข้อ แบบฝึกหัด จำนวน 2 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลโดย หาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการสอนด้วยค่า t-test หาค่าดัชนีประสิทธิผลและความก้าวหน้าทางการเรียนตามวิธีของของกู๊ดแมน เฟรทเชอร์ และชไนเดอร์ (Goodman, Fletcher and Schneider. 1980 : 30-34.) โดยดัชนีประสิทธิผลที่ใช้ได้ควรมีค่า 0.50 ขึ้นไป

ผลการวิจัยพบว่า

1. ก่อนจัดกิจกรรมการสอนแบบร่วมมือ เรื่องการสร้างแบบและตัดเย็บเสื้ออย่างง่าย นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบก่อนเรียน เท่ากับ 8.88 หลังการจัดกิจกรรม การสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบ หลังเรียน เท่ากับ16.14นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง การใช้แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาทักษะความสามารถในการออกแบบกราฟิก ของนักเรียนระดับ ชั้นปวส.1 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์กราฟิก ใน 3308-2401 การออกแบบกราฟิกเพื่องานสิ่งพิมพ์

ชื่อผู้วิจัย นางสาววชิราภรณ์ รัศมี

หน่วยงานที่ทำวิจัย วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่

สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ปีที่ทำวิจัย 2562

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะในการพัฒนาความสามารถในการออกแบบกราฟิก ของนักเรียนระดับ ชั้นปวส.1 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์กราฟิกในรายวิชา 3308-2401 การออกแบบกราฟิกเพื่องานสิ่งพิมพ์ และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการออกแบบกราฟิก ก่อน – หลัง ใช้แบบฝึก ของนักเรียนระดับ ชั้น ปวส.1 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์กราฟิกในรายวิชา 3308-2401 การออกแบบกราฟิกเพื่องานสิ่งพิมพ์

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนระดับชั้น ปวส.1 แผนกวิชาคอมพิวเตอร์กราฟิก ที่เรียนรายวิชา วิชา 3308-2401 การออกแบบกราฟิกเพื่องานสิ่งพิมพ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา2562 จำนวน 35 คน

เครื่องมือวิจัยได้แก่ 1)แบบทดสอบก่อนเรียน 2)แบบฝึกทักษะชุดที่ 1 ประกอบไปด้วยความรู้เกี่ยวกับความหมายและความเป็นมาของงานกราฟิก,หลักการและองค์ประกอบของงานกราฟิก,ขั้นตอนและการวางแผนการผลิตงานกราฟิก โดยแยกให้นักเรียนฝึกทำเป็นตอน 3)แบบทดสอบหลังเรียน 4)แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะในการพัฒนาความสามารถในการออกแบบกราฟิก

การวิเคราะห์ข้อมูลวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังเรียน จากคะแนนเฉลี่ย วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกด้วยค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D)ผลการวิจัยพบว่า

1.แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาทักษะในการออกแบบกราฟิกมีค่าดัชนี ประสิทธิผล เท่ากับ 0.7153 หรือร้อยละ 71.53

2.ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน คะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) จากการทดสอบก่อนเรียน เท่ากับ 4.77 ผลการทดสอบหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย($\bar{x}$) เท่ากับ15.66 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังเรียนโดยการใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

3.นักเรียนมีความพึงพอใจ ต่อแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาทักษะในการออกแบบกราฟิกโดยรวมในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 3.75 เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่ารายการที่นักเรียนพึงพอใจที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนเหมาะสม ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 4.01 รองลงมาคือ เนื้อหาใบความรู้แต่ละตอนชัดเจน เข้าใจง่ายและแบบฝึกหัดทุกตอนสอดคล้องกับเนื้อหาในใบความรู้ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 3.99 แบบฝึกทักษะนี้ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องการออกแบบกราฟิก ($\bar{x}$) เท่ากับ 3.8 9 รายการที่นักเรียนพึงพอใจที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ภาพประกอบในแบบฝึกเหมาะสมทุกตอน ค่าเฉลี่ย($\bar{x}$) เท่ากับ 3.31 อยู่ในระดับปานกลาง

หัวข้อวิจัย การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การระบายสีน้ำโดยใช้ สื่อวีดีทัศน์

เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน วิชาหลักการใช้สี **รหัสวิชา 2301-2103**

ชื่อผู้วิจัย นางสาวจุฑาทิพย์ ฝั้นแบน

ระยะเวลาการทำวิจัย วันที่ 21 เดือน ตุลาคม ปี 2562 –วันที่ 16 กุมภาพันธ์ ปี 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ 1)เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การระบายสีน้ำโดยใช้ สื่อวีดีทัศน์ พัฒนาการเรียนการสอน และพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการเรียนโดยให้นักเรียนปฏิบัติ 3)เพื่อประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีผลงานทางทัศนศิลป์ โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นปวช.1 แผนก วิจิตรศิลป์ จำนวน 5 คน โดยให้นักเรียนดูตัวอย่างจากวีดีทัศน์ และให้นักเรียนฝึกปฏิบัติจริง จากนั้นเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การจดบันทึก ถ่ายภาพและอภิปรายผลเป็นตารางร้อยละและหาค่าเฉลี่ย พร้อมอธิบายใต้ตาราง ผลการวิจัย พบว่าประสิทธิภาพของการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การระบายสีน้ำโดยใช้ สื่อวีดีทัศน์เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนการสอน วิชาหลักการใช้สี (วิจิตรศิลป์) ชั้นปวช.1 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.00 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้สื่อวีดีทัศน์ ชั้นปวช.1 วิจิตรศิลป์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้สื่อวีดีทัศน์ ชั้นปวช.1 วิจิตรศิลป์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ชื่อเรื่อง การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ให้เป็นผู้มีวินัยและมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาอาชีพศิลปกรรม

ชื่อผู้วิจัย นางสาวกัญญาพัชร อุดมผล

หน่วยงานที่ทำวิจัย วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่

สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ปีที่ทำวิจัย 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนให้เป็นผู้มีวินัยและมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียนดีขึ้นของนักเรียนชั้น ปวช.2 สาขาวิชา คอมพิวเตอร์กราฟิก กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้น ปวช. 2 คอมพิวเตอร์กราฟิก จำนวนทั้งหมด 21 คน ผลการวิจัยพบว่า การใช้แรงจูงใจเสริมแรงโดยให้คำชมเชยแก่นักเรียน รวมทั้งดูแลด้านการเรียนให้มีความรับผิดชอบ สนใจเรียน และติดตามจากผู้ปกครอง คุณครูที่เข้าสอนแต่ละวิชา ซึ่งนักเรียนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ทำให้นักเรียน มีความกระตือรือร้นต่อการมาเรียนและการเรียนมากขึ้น จากแบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับความมีวินัยและรับผิดชอบในห้องเรียน เมื่อนำผลสรุปของการตอบแบบสอบถามครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 พบว่า นักเรียนชั้น ปวช.2 สาขาคอมพิวเตอร์กราฟิก ความกระตือรือร้น เอาใจใส่ต่อการเรียน และมีวินัยและความรับผิดชอบมากขึ้น ในการตอบแบบสอบถามครั้งที่ 2 นักเรียนมีพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่าครั้งที่ 1 หากพิจารณาในภาพรวม จะเห็นได้ว่าดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด คือ นักเรียนไม่นำงานวิชาอื่นมาทำขณะที่กำลังเรียนวิชาหนึ่ง ไม่คุยและเล่นเพื่อนในขณะที่ครูสอน ส่งงานและการบ้านตรงเวลาที่ครูกำหนด ไม่นอนหลับในห้องเรียนขณะชั่วโมงเรียน ทำการบ้านและไม่ลอกการบ้านเพื่อน ทำผิดจะพยายามแก้ไขโดยไม่ท้อแท้ มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย มาเรียนตรงเวลาและตั้งใจเรียน รู้จักวางแผนและเตรียมพร้อมที่จะศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยการอ่านหนังสือ ทำให้นักเรียนสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนให้เป็นผู้มีวินัยและความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการเรียน ส่งผลให้การเรียนดีขึ้น และเป็นผู้ที่มีความสำเร็จในชีวิตตามจุดหมายที่ตั้งไว้

ชื่อเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาจัดดอกไม้และการแกะสลักเชิงธุรกิจ เรื่องการจัดดอกไม้แบบสากล ของผู้เรียนระดับชั้น ปวส. 1 สาขาวิชาการโรงแรม โดยใช้เอกสารประกอบการสอน

ชื่อผู้วิจัย สายชล ชูจุ้ย

หน่วยงานที่ทำวิจัย วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่

หน่วยงานที่สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ปีที่ทำการวิจัย 2562

แหล่งงบประมาณ -

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เพื่อการสร้างและทดลองใช้เอกสารประกอบการเรียนการสอน วิชาจัดดอกไม้และการแกะสลักเชิงธุรกิจ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และค่าดัชนี ประสิทธิผลตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ปวส.1 สาขาวิชาการโรงแรม ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียน ปวส.1 สาขาวิชาการโรงแรม ที่มีต่อการใช้เอกสารประกอบการเรียนการสอนรายวิชาการจัดดอกไม้และการแกะสลักเชิงธุรกิจ ประชากร ได้แก่ ปวส. 1 สาขาวิชาการโรงแรม ปีการศึกษา 2562 จำนวน 40 คน ดำเนิน การทดลอง โดยใช้เครื่องมือในการศึกษา คือ เอกสารประกอบการเรียนการสอนรายวิชาการจัดดอกไม้และการแกะสลักเชิงธุรกิจ จำนวน 1 ชุด แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 1 ชุด ประกอบด้วยแบบทดสอบวัดความรู้เป็นแบบเลือกตอบ ชนิด 4 ตัวเลือก และแบบทดสอบขั้นตอนการจัดดอกไม้แบบสากล จำนวน 1 ฉบับ นอกจากนี้ยังมีแบบสอบถามความคิดเห็น ของผู้เรียนที่มีต่อการใช้เอกสารประกอบการเรียนการสอน

ผลการศึกษาพบว่า เอกสารประกอบการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 86.06 / 87.92 และมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.75 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผู้เรียนมี ความคิดเห็นว่าเอกสารประกอบการเรียนการสอนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การพัฒนาการดำเนินงานเพื่อเสริมสร้างการมีคุณธรรมพื้นฐาน ๘ ประการ ด้านความสะอาด ของนักเรียน ระดับชั้น ปวส. ๒/๑ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๒

ชื่อผู้วิจัย : ว่าที่ ร.ต.เรวัช จิตจง

ปี พ.ศ. : ๒๕๖๒

****

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อเสริมสร้างพัฒนาการดำเนินงานการมีคุณธรรมพื้นฐาน ๘ ประการ ด้านความสะอาด ของนักเรียน ถือเป็นพื้นฐานของการพัฒนาคุณธรรมพื้นฐานของนักเรียนในด้านอื่น ๆ เช่น ความขยัน ประหยัด ซื่อสัตย์ มีวินัย สุภาพ สามัคคี มีน้ำใจ และการมีคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งคุณธรรมพื้นฐาน ๘ ประการ ดังกล่าว จะส่งผลให้นักเรียนดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างปกติสุข การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้หลักการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research : PAR) ตามแนวคิดของเคมมิสและแม๊คแทการ์ท (Kemmis & McTaggart,๑๙๘๘ cited in Hopkins, ๒๐๐๒, p.๔๖) ที่ประกอบด้วยการวางแผน (Plan) การปฏิบัติ (Action) การสังเกต (Observe) และการสะท้อนกลับ (Reflect) เพื่อปลูกฝังคุณธรรมพื้นฐานด้านความสะอาด กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียน ระดับชั้น ปวส. ๒/๑ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๒ จำนวน ๑๖ คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบบันทึก และแบบประเมิน การตรวจสอบข้อมูลใช้เทคนิคการตรวจสอบข้อมูลสามเส้า วิเคราะห์และนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าโดยวิธีพรรณวิเคราะห์ ผลการศึกษาค้นพบว่า ดำเนินการโดยใช้กลยุทธ์ การประชุมแบบมีส่วนร่วม

กิจกรรมการตรวจความสะอาดร่างกายและแต่งกาย ผลการพัฒนาพบว่า นักเรียนสามารถดูแลรักษาความสะอาด ของร่างกายและการแต่งกายของตนได้ดีผลจากากรสังเกตและการประเมินอยู่ในระดับดี ส่งผลให้นักเรียนมีสุขภาพจิตที่ดี ร่าเริงแจ่มใส และมีผลการเรียนดีขึ้น และกิจกรรมห้องเรียนน่าอยู่ ผลการพัฒนาพบว่านักเรียนมีความตั้งใจและให้ความร่วมมือกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนในการดูแลความสะอาดของห้องเรียนและสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน จัดสิ่งของอุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นระเบียบมากขึ้นมีผลทำให้ห้องเรียนน่าเรียนมากขึ้น นักเรียนส่วนใหญ่มีผลการประเมินอยู่ในระดับดี และนักเรียนส่วนน้อยมีผลการประเมินอยู่ในระดับควรปรับปรุง ซึ่งโรงเรียนต้องดำเนินการพัฒนานักเรียนกลุ่มนี้ด้วย่กลยุทธ์อื่น ๆ ต่อไป

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง งานมาลัย รายวิชางานใบตองและแกะสลัก (2406-2303) ระดับชั้นปวช.2 แผนกคหกรรมศาสตร์ โดยการใช้เอกสารประกอบการเรียนรู้

ชื่อผู้เขียน : นางสาวรัชนีพร รักเรือง ตำแหน่ง ครูคหกรรมศาสตร์
วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ อำเภอเมือง จังหวัดแพร่

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชางานใบตองและแกะสลัก (2406-2303) ระดับชั้นปวช.2 แผนกคหกรรมศาสตร์ ให้สูงกว่าเกณฑ์ โดยใช้เอกสารประกอบการเรียนรู้

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 2 แผนกคหกรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2562 ภาคเรียนที่ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ จังหวัดแพร่ จำนวน 11 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย เอกสารประกอบการสอนเรื่อง งานมาลัย รายวิชางานใบตองและแกะสลัก (2406-2303) ระดับชั้นปวช.2 แผนกคหกรรมศาสตร์

ผู้ศึกษาดำเนินการสอนด้วยตนเองตามเอกสารประกอบการสอนที่สร้างขึ้น รวมเวลา 4 สัปดาห์ หลังจากนั้นให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนและนำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทดสอบหลังเรียนมาหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

จากผลการวิจัยเรื่องการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง งานมาลัย รายวิชางานใบตองและแกะสลัก (2406-2303) ของนักเรียนชั้น ปวช. 2 แผนกคหกรรมศาสตร์ โดยการใช้เอกสารประกอบการเรียนรู้ สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังจากการจัดกิจกรรมการสอนโดยใช้เอกสารประกอบการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียน (คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 4.56 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 8.11 เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้เอกสารประกอบการสอน ทำให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียนมากขึ้น ทั้งนี้เพราะ การร้อยมาลัยเป็นการเรียนการสอนที่เน้นการฝึกปฏิบัติ เมื่อครูผู้สอนสาธิตการร้อยมาลัยและอธิบายประกอบทุกขั้นตอนตามเอกสารประกอบการสอนและใบงาน ส่งผลผู้เรียนมีความเข้าใจในกระบวนการเรียนการสอนอย่างเป็นรูปธรรม เกิดการเรียนรู้ได้เร็วขึ้น และสามารถปฏิบัติตามได้ถูกต้องสวยงาม สอดคล้องกับแนวคิดของรัชนีกร ทองสุขดี (2545 : 101) กล่าวว่า การสอนโดยใช้

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง การใช้แบบฝึกทักษะวิทยาศาสตร์เรื่อง ปฏิกิริยาเคมี เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ของนักศึกษา ระดับชั้น ปวส.1/4 สาขาวิชาการบัญชี รายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานธุรกิจและบริการ (3000–1305) วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่

ชื่อผู้วิจัย นายคฑาวุธ สุขแก้ว

หน่วยงานที่ทำวิจัย วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่

สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ปีที่ทำวิจัย 2562

แหล่งงบประมาณ วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการเรียนรู้และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ระดับชั้น ปวส.1/4 สาขาวิชาการบัญชี ในรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานธุรกิจและบริการ (3000 – 1305) ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาเกี่ยวกับแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ เรื่อง ปฏิกิริยาเคมี

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษา ระดับชั้น ปวส.1/4 สาขาวิชาการบัญชี ในรายวิชาวิทยาศาสตร์เพื่องานธุรกิจและบริการ (3000 – 1305) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 38 คน

เครื่องมือวิจัยได้แก่ แบบฝึกทักษะวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน จำนวน 20 ข้อ แบบทดสอบย่อย จำนวน 2 ชุด และแบบสอบถาม ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกการเรียนรู้ เรื่องปฏิกิริยาเคมี

การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลโดย หาค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึก วิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นคะแนนจากการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ด้วยค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังเรียน จากคะแนนเฉลี่ย วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกด้วยค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ผลการวิจัยพบว่า

บทคัดย่อ

การพัฒนาแบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียน ระดับ ปวช.1 สาขางานการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาแบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำ ของ ของนักเรียน ระดับ ปวช.1 สาขางานการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80และเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียน ระดับ ปวช.1 สาขางานการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ โดยใช้แบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียน ระดับ ปวช.1 สาขางานการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 เป็นจำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 29คน ซึ่งได้มาจากการเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ใช้เวลาในการทดลอง 10 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลของการวิจัยพบว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ 4.5 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของผลการทดลองระหว่างเรียนได้คะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 14.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.89และคะแนนเฉลี่ยของผลการทดลองหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) เท่ากับ 18.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.85 และค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกเรื่องการอ่านจับใจความจากเรื่องสั้นที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 74.00/91.80

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อปรับพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลาของนักศึกษาปวช.2/1 แผนกการโรงแรม ให้เข้าเรียนตรงตามเวลา เพราะถ้าหากเข้าเรียนไม่ตรงเวลาอาจเกิดปัญหาอย่างอื่นตามมา ปัญหาการเข้าชั้นเรียนไม่ตรงต่อเวลา เป็นปัญหามาจากพฤติกรรมของนักศึกษา ที่เกิดขึ้นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ปัญหานี้ต้องหาวิธีการแก้ไขให้ถูกต้อง และนามาปรับปรุงพฤติกรรม อันไม่พึงประสงค์ของนักศึกษาในชั้วโมงเรียน จึงเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของครูผู้สอนทุกคน ที่จะแก้ไขปัญหานี้ เพราะเป็นปัญหาที่ทาให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ในชั้นเรียน เช่น ทาให้เกิดการหยุดการสอนในช่วงหนึ่ง เมื่อนักศึกษาที่มาสายเดินเข้าในชั้นเรียนในขณะที่ทุกคนกาลังเรียน และเมื่อเข้าไปนั่งเรียนแล้ว ก็จะสอบถามเพื่อนที่นั่งเรียนว่า อาจารย์สอนอะไรบ้าง ทาให้เกิดการพูดคุยในเวลาเรียน บางครั้งครูผู้สอนต้องเริ่มสอนใหม่ ทาให้ศึกษาที่ตั้งใจเรียนอยู่ก่อนเกิดความเบื่อหน่าย

ชื่อเรื่อง :การพัฒนาความสามารถด้านการพูดนำเสนองานวิชาภาษาไทยเพื่อสื่อสารในงานอาชีพ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ โดยการสอนแบบบทบาทสมมุติ

ชื่อผู้วิจัย : นายประสพชัย สินธุ์เทาว์

ปีการศึกษา : ภาคเรียนที่ 2/2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การพูดนำเสนองานวิชาภาษาไทยเพื่อสื่อสารในงานอาชีพ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ โดยการสอนแบบบทบาทสมมุติ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดนำเสนองานวิชาภาษาไทยเพื่อสื่อสารในงานอาชีพ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ โดยการสอนแบบบทบาทสมมุติ ระหว่างหลังเรียนกับก่อนเรียน3. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง การพูดนำเสนองานวิชาภาษาไทยเพื่อสื่อสารในงานอาชีพ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ โดยการสอนแบบบทบาทสมมุติ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่1/2 แผนกการบัญชีของวิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 40 คนโดยใช้การสุ่มแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดนำเสนองานวิชาภาษาไทยเพื่อสื่อสารในงานอาชีพเป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อแบบประเมินการพูดนำเสนองานทดสอบความแตกต่างของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ค่าที t-test (Dependent Sample)หาดัชนีประสิทธิผลของการพัฒนาความสามารถด้านการพูด โดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

ความสามารถด้านการพูดนำเสนองานมีประสิทธิภาพ 81.69/86.56ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.5870 แสดงว่านักศึกษามีความก้าวหน้าในการเรียนร้อยละ 58.70 นักเรียนที่เรียนโดยใช้บทบาทสมมุติมีความสามารถในการพูดนำเสนองานเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียน สรุปการพัฒนาความสามารถด้านการพูดนำเสนองานโดยใช้การสอนแบบบทบาทสมมุติ ช่วยให้นักเรียนมีการพัฒนาการด้านการพูดนำเสนองานมากขึ้น และการแสดงบทบาทสมมุติช่วยให้นักศึกษาเกิดความมั่นใจในการเลือกใช้ภาษาในสถานการณ์จริง มีบุคลิกภาพที่เหมาะสม รวมทั้งสามารถมีมนุษยสัมพันธ์ ที่ดีและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การวางตำแหน่งผลิตภัณฑ์ (Product Position) วิชา นโยบายผลิตภัณฑ์และราคา ของนักศึกษา ระดับชั้น ปวส.1 สาขาวิชาการตลาด โดยใช้ผังแสดงตำแหน่งผลิตภัณฑ์ (Positioning Map)
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวนงนุช สวิง
หน่วยงานที่ทำวิจัย	วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่
หน่วยงานที่สังกัด	สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
ปีที่ทำการวิจัย	2562

บทคัดย่อ

การพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้ผังแสดงตำแหน่งผลิตภัณฑ์ (Positioning Map) เรื่อง การวางตำแหน่งผลิตภัณฑ์ (Product Position) วิชานโยบายผลิตภัณฑ์และราคา ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการวางตำแหน่งผลิตภัณฑ์ (Product Position) ก่อนและหลังการใช้ผังแสดงตำแหน่งผลิตภัณฑ์ (Positioning Map) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ กลุ่มนักศึกษาระดับ ปวส.1 สาขาวิชาการตลาด จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ประเมิน คือ แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การวางตำแหน่งผลิตภัณฑ์ (Product Position) ก่อนและหลังการใช้ผังแสดงตำแหน่งผลิตภัณฑ์ (Positioning Map) ของนักศึกษา พบว่า ผลสัมฤทธิ์หลังเรียน ($\overline{X}$ = 17.27) สูงกว่า ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน ($\overline{X}$ = 12.55)

ชื่อเรื่อง	การศึกษาเพื่อแสวงหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาของการไม่ส่งงานรายวิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์การ ของนักเรียน นักศึกษา ระดับชั้น ปวส.2 คอมพิวเตอร์กราฟิก
ผู้วิจัย	นางสาวปิติญา อาจไชยชาญ
หน่วยงานที่ทำวิจัย	วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่
สังกัด	สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
ปีที่ทำวิจัย	2562
แหล่งงบประมาณ	วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์ เพื่อศึกษาเพื่อแสวงหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาของการไม่ส่งงานรายวิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์การ ของนักเรียน นักศึกษา ระดับชั้น ปวส.2 คอมพิวเตอร์กราฟิก จำนวน 28 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การส่งเสริมเจตคติโดยการใช้คำพูด ในการเสริมแรง การส่งเสริมเจตคติในการใช้การให้ระดับผลคะแนนการส่งงาน ระดับผลคะแนนการส่งงานวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยร้อยละ

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ยของการส่งงาน ในรายวิชาการบริหารงานคุณภาพในองค์การ หลังการส่งเสริมเจตคติ พบว่าการส่งงานสูงขึ้นกว่าก่อนได้รับการส่งเสริมเจตคติ ซึ่งหมายถึง ของนักเรียน นักศึกษา ระดับชั้น ปวส.2 คอมพิวเตอร์กราฟิก ควรได้รับการส่งเสริมเจตคติจากครูผู้สอน เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการส่งงานสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

คว่รมีการเสริมแรงและยกย่องชมเชยให้กำลังใจกับนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ ในขณะที่ทำการเรียนการสอน

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา 2000-1507 ประวัติศาสตร์ชาติไทย เรื่อง ประวัติศาสตร์ชาติไทยสมัยสุโขทัย ของนักเรียน ระดับชั้น ปวช. 1 สาขาวิชา การโรงแรม โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย

ชื่อผู้วิจัย นางศิริรัตน์ เล็กอิ่ม

หน่วยงานที่ทำวิจัย วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่

สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ปีที่ทำวิจัย 2562

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างกิจกรรมการเรียนการ์สอนแบบใช้สื่อมัลติมีเดียในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา 2000-1507 ประวัติศาสตร์ชาติไทย เรื่อง ประวัติศาสตร์ชาติไทยสมัยสุโขทัย เพื่อแก้ปัญหาการไม่เข้าใจในเนื้อหาวิชาและมีผลการประเมินก่อนเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ของนักเรียนชั้น ปวช.1 สาขาวิชา การโรงแรม เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการสอนแบบใช้สื่อมัลติมีเดียและเพื่อหาดัชนีประสิทธิผลและความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบใช้สื่อมัลติมีเดีย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียน ระดับชั้น ปวช.1 สาขาวิชา การโรงแรม ที่เรียนในรายวิชา 2000-1507 ประวัติศาสตร์ชาติไทย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 36 คน

เครื่องมือวิจัยได้แก่วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบใช้สื่อมัลติมีเดียแบบทดสอบก่อน และหลังเรียน เรื่องประวัติศาสตร์ชาติไทยสมัยสุโขทัย จำนวน 20 ข้อ แบบฝึกหัด จำนวน 2 ชุด และ ใบงานจำนวน 5 ใบงาน

การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลโดย หาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการสอนด้วยค่า t-test หาค่าดัชนีประสิทธิผลและความก้าวหน้าทางการเรียนตามวิธีของของกู๊ดแมนเฟรทเชอร์และชไนเดอร์ (Goodman, Fletcher and Schneider. 1980 : 30-34.) โดยดัชนีประสิทธิผลที่ใช้ได้ควรมีค่า 0.50 ขึ้นไป

ผลการวิจัยพบว่า

1. ก่อนจัดกิจกรรมการสอนแบบใช้สื่อมัลติมีเดีย เรื่องเอกลักษณ์วัฒนธรรมไทย นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบก่อนเรียน เท่ากับ 6.06 หลังการจัดกิจกรรมการสอนแบบใช้สื่อมัลติมีเดีย นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบ หลังเรียน เท่ากับ 14.06 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05
2. ค่าดัชนีประสิทธิผล จากการใช้กิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือ มีค่าเท่ากับ 0.573 แสดงว่ากิจกรรมการสอนแบบใช้สื่อมัลติมีเดียทำให้นักเรียน เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน มีการพัฒนาหรือมีความก้าวหน้าทางการเรียนสูงขึ้นร้อยละ 57.3

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง การสอนโดยใช้วิธีการสาธิตเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการทำพายชั้น รายวิชา ผลิตภัณฑ์เบเกอรี่ ชั้น ปวส 1 แผนกอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่

ชื่อผู้วิจัย นายสัญญูลักษณ์ คำตั๋น

หน่วยงานที่ทำวิจัย แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่

สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ปีที่ทำวิจัย 2562

แหล่งงบประมาณ -

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนรายวิชา ผลิตภัณฑ์เบเกอรี่ ใช้การสอนโดยวิธีการสาธิต

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนระดับชั้นปวส 1 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการที่เรียนรายวิชา ผลิตภัณฑ์เบเกอรี่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 25 คน

เครื่องมือวิจัยได้แก่ ใบงาน และแบบประเมินผลงานก่อนและหลังเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์โดยนำคะแนนที่ได้จากการประเมินผลงานก่อนและหลังเรียนมาหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบทดสอบค่า t

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ผลิตภัณฑ์เบเกอรี่ การทำพายชั้น ของนักเรียนระดับชั้นปวส1 แผนกวิชาอาหารและโภชนาการใช้การสอนโดยวิธีการสาธิต พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 4.21 (S = 1.38)และผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 7.42 (S = 1.31)

ชื่อเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา โปรแกรมจัดการฐานข้อมูล เรื่อง รูปแบบบรรทัดฐาน สำหรับนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2/1 โดยใช้เอกสารประกอบการสอน

ผู้จัดทำ นายทวี ไพกุมภัณฑ์ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ สังกัด วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่

บทคัดย่อ

จุดมุ่งหมายของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาการพัฒนาความรู้ของนักศึกษาจากคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนทดสอบหลังเรียนวิชา 2204-2007 โปรแกรมจัดการฐานข้อมูล เรื่องรูปแบบบรรทัดฐาน ที่สอนโดยใช้เอกสารประกอบการสอน

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อเอกสารประกอบการสอน 2204-2008 โปรแกรมจัดการฐานข้อมูล เรื่องรูปแบบบรรทัดฐาน

วิธีการดำเนินการ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษา ปวช. ชั้นปีที่ 2/1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน 25 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ ข้อสอบก่อนเรียน-หลังเรียน แบบสอบถามเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการ

ผลการศึกษา

1. ผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนหลังหลังเรียนวิชา 2204-2008 โปรแกรมจัดการฐานข้อมูล พบว่าผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยมีค่าผลต่างการพัฒนาความรู้ 4.88 คิดเป็นค่าร้อยละการพัฒนาความรู้ 69.51 ทั้งนี้เนื่องมาจากเอกสารประกอบการสอน วิชาโปรแกรมจัดการฐานข้อมูล ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นได้มีการศึกษาค้นคว้า และผ่านการตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาความสอดคล้องในการนำเอกสารประกอบการสอนไปใช้ และ นักศึกษาสามารถศึกษาเอกสารก่อนเข้าเรียนได้และการมอบหมายงานของครูผู้สอนที่เกี่ยวข้องเนื้อหาวิชาและแบบฝึกให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติมีความเหมาะสมทำให้นักศึกษามีความสนใจและกระตือรือร้นที่อยากจะเรียน ส่งผลให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

3. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อเอกสารประกอบการสอนวิชา 2204-2008 โปรแกรมจัดการฐานข้อมูล พบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดีมาก ($\overline{X}$ = 4.60,S = 0.53) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเอกสารประกอบการสอนมีคุณภาพด้านผลงานทางวิชาทั้งด้าน เนื้อหาสาระ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และด้านรูปแบบการพิมพ์ อีกทั้งครูและสถานศึกษา ก็สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการสอนได้จริง

ชื่อเรื่อง : การศึกษาความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบบูรณาการแบบสอดแทรก

ผู้วิจัย : **นางสาวอัจฉราภรณ์ พิมพ์ศรี**

ตำแหน่ง : ครู

วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบบูรณาการ โดยการวัดสัมฤทธิ์ผลการเรียน และสำรวจความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมของครูผู้สอน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นปวช. 2 แผนกวิชาการโรงแรม ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 34 คน โดยใช้รูปแบบการวิจัยก่อนทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการสอนแบบสอดแทรกบูรณาการ ในรายวิชาที่เรียนในภาคเรียนเดียวกัน จำนวน 3 แผน แบบทดสอบจำนวน 3 ชุด แบบประเมินผลทักษะ/กระบวนการ แบบสอบถามจำนวน 1 ชุด วิเคราะห์ข้อมูลโดยการความถี่ ค่าเฉลี่ย และ ค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่าความคิดเห็นขออนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการอยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.76 คะแนนเฉลี่ย แบบประเมินผลทักษะ/กระบวนการ อยู่ในระดับดีมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.6 คะแนนเฉลี่ย แบบประเมินผลคุณลักษณะที่พึงประสงค์ อยู่ในระดับพอใช้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.1 และ คะแนนเฉลี่ยสอบหลังเรียนร้อยละ 86.86 ความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รวมอยู่ในระดับดีมาก โดยค่าเฉลี่ยรวมของการจัดกิจกรรมอยู่ในระดับ 4.69 และความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อสื่อการเรียนรู้อยู่ในระดับดีมาก โดยค่าเฉลี่ยรวมของการใช้สื่อการเรียนรู้อยู่ในระดับ 4.6

บทคัดย่อ

ชื่องานวิจัย : การศึกษาผลสัมฤทธิ์และเจตคติที่ใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนที่ความคิดในการจัดการเรียนการสอนกรณีศึกษาเรื่องการตั้งราคาขาย รายวิชา คณิตศาสตร์ธุรกิจและบริการ ของนักเรียนระดับชั้น ปวช.1 สาขางานการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่

ชื่อผู้วิจัย : นางวิไลวรรณ ร่องพืช

ปีการศึกษา : 2562

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ การศึกษาผลสัมฤทธิ์และเจตคติที่ใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนที่ความคิดในการจัดการเรียนการสอนกรณีศึกษาเรื่องการตั้งราคาขาย รายวิชา คณิตศาสตร์ธุรกิจและบริการ ของนักเรียนระดับชั้น ปวช.1 สาขางานการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนสาขางานการบัญชี ปวช.1 กลุ่ม 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 29 คนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบฝึกทักษะ วิชาคณิตศาสตร์ธุรกิจและบริการ เรื่องการตั้งราคาขาย ระดับชั้น ปวช. 1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบประเมินคุณภาพของแบบฝึกทักษะ รูปแบบในการทดลองครั้งนี้ ใช้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวมีการวัดผล 2 ครั้ง คือ ก่อนและหลัง การทดลอง(The One Group Pretest Posttest Design) สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ t – test (Dependent)

ผลการวิจัยพบว่า เป็นไปตามเกณฑ์สมมติฐานที่กำหนด นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ชื่อเรื่องวิจัย การใช้แบบฝึกในการพัฒนาการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง 1 แผนกวิชาการเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่

ชื่อผู้ทำวิจัย นางสาวทิพย์วิมล พรรัตนพิทักษ์

แผนกวิชา สามัญสัมพันธ์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษหลังการใช้แบบฝึกของนักเรียน กลุ่มเป้าหมายที่ศึกษาคือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง 1 แผนกวิชาการเลขานุการ วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่ จังหวัดแพร่ ที่กำลังเรียนวิชาการสนทนาภาษาอังกฤษ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 9 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนการสอน และแบบประเมินการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ และการเทียบผลคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

ผลวิจัยพบว่า

1) ผู้เรียนมีผลคะแนนการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น หลังจากการใช้แบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยมีค่าเฉลี่ยหลังการใช้แบบฝึกเท่ากับ 25.16 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.86 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ซึ่งเพิ่มจากคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ย 11.25 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 37.5

ชื่อเรื่อง การแก้ปัญหาการใช้สูตรและฟังก์ชั่นในโปรแกรม Excel ไม่ถูกต้องของนักศึกษา ชั้น ปวส.1 สาขาวิชา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ

ชื่อผู้วิจัย นายสุภาพ จำนาญ

หน่วยงานที่ทำวิจัย วิทยาลัยอาชีวศึกษาแพร่

สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ปีที่ทำวิจัย 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับหลังเรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ รหัส 3001-2001 เรื่องการแก้ปัญหาการใช้สูตรและฟังก์ชั่นในโปรแกรม Excel ไม่ถูกต้องของนักศึกษา ชั้น ปวส.1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ให้สูงกว่าเกณฑ์โดยใช้วิธีการสอนแบบเน้นกระบวนการคิด

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยคือนักศึกษา ชั้น ปวส.1 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 30 คน ที่เรียนวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการอาชีพ รหัส 3001-2001 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่

1. วิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ (Cooperative Learning Model) โดยการจับคู่ตรวจสอบ (Pairs Check)
2. เอกสารประกอบการสอนเรื่องการใช้สูตรและฟังก์ชั่นในโปรแกรม Excel
3. แบบฝึกหัดเรื่องการใช้สูตรและฟังก์ชั่นในโปรแกรม Excel
4. แบบทดสอบการใช้สูตรและฟังก์ชั่นในโปรแกรม Excel จำนวน 2 ชุด
5. แบบประเมินการใช้สูตรและฟังก์ชั่นในโปรแกรม Excel
6. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบจับคู่ตรวจสอบ

การวิเคราะห์ข้อมูลผลการวิจัยพบว่า

ในการทดสอบการใช้สูตรและฟังก์ชั่นในโปรแกรม Excel ครั้งที่ 1 นักศึกษามีผลการประเมินในระดับดี จำนวน 10 คนร้อยละ 33.40 ระดับพอใช้ จำนวน 14 คน ร้อยละ 46.76 และระดับต้องปรับปรุง 6 คน ร้อยละ 20.04

ในการทดสอบการใช้สูตรและฟังก์ชั่นในโปรแกรม Excel ครั้งที่ 2 นักศึกษามีผลการประเมินในระดับดีมาก จำนวน 20 คน ร้อยละ 66.80 ระดับดี จำนวน 10 คน ร้อยละ 33.40 และระดับต้องปรับปรุง - คน ร้อยละ -